

NÆVNET

ing 2011

Udgivet af Pressenævnet, København, marts 2012
Layout: KONTRAST design 3333 9656
Tryk: Rosendahls Schultz grafisk
ISBN-nr: 987-87-993029-5-6
ISSN-nr: 0908-679X

ISBN-nr (webudgaven): 987-87-993029-6-3

PRESSENÆVNETS ÅRSBERETNING 2011

I henhold til medieansvarslovens § 51 afgiver Pressenævnet herved årsberetning til justitsministeren. Årsberetningen offentliggøres.

Indhold:

- A: Nævnets virke, s. 5
 - 1 Sagsantal og sagsbehandlingstid, s. 5
 - 2 Fælleseuropæisk møde, s. 5
 - 3 Udenlandsk sendetilladelse - Ofcom, s. 6
 - 4 Ny server = nye sagsnumre, s. 7

- B: Nævnets medlemmer og sekretariat, s. 8

- C: Statistik, s. 10
 - 1 Antal sager, s. 12
 - 2 Realitetsafgørelser fordelt på sagstype, s. 12
 - 3 Sagsfordeling efter afgørelsesmåde, s. 13
 - 4 Resultat af realitetskendelser, s. 13
 - 5 Kendelser om presseetik, s. 14
 - 6 Kendelser om genmæle, s. 16
 - 7 Afsagte formalitetskendelser, hævdede og henlagte sager, s. 17
 - 8 Sagsbehandlingstid, realitetskendelser, s. 18
 - 9 Sagsbehandlingstid, formalitetskendelser, s. 18
 - 10 Statistik over klagernes baggrund, s. 19

- D: Nævnets praksis, s. 20
 - 1 Principielle spørgsmål, s. 20
 - 1.1 Facebook - Folketingets Ombudsmand, s. 20
 - 1.2 Offentliggørelse i skrevne medier, herunder magasiner, s. 21
 - 1.3 Mediernes interne klageorganer, s. 23

 - 2 Resumé af væsentlige konkrete sager, s. 24
 - 2.1 Sager om presseetik, s. 25
 - Tv-billeder af bolig, s. 25
 - Omtale af politianmeldelse med oplysning om navne, s. 25
 - Journalister på privat ejendom, s. 26
 - Indlæg på Facebook, s. 26
 - Kronologi i en dokumentarudsendelse, s. 27
 - Omtale af selvmord, s. 27
 - Skjult kamera, s. 28
 - Anvendelse af videoafhøring fra politiet, s. 28
 - Berigtigelse af forkerte oplysninger, s. 29
 - Omtale af sexliv, s. 29
 - Journalist navngivet ved kritisk artikel, s. 30
 - Omtale af drabsoffer, s. 30

Manglende forelæggelse for forening, s. 30
Omtale af to år gammel byretsdom, s. 31
Facebook, s. 31
Politianmeldelse mod politiker, s. 32
Skjult kamera og udeladte oplysninger, s. 32
Private billeder og citater fra internetdebat, s. 33
Billede fra Facebook, s. 34
Hvem er sagsøgt: selskabet eller direktøren? s. 34
Journalisten som anmelder, s. 34
Udeladelse af væsentlig oplysning, s. 35
En fars retlige interesse, s. 35

- 2.2 Sager om genmæle, s. 36
Kommentarer til rettelser, s. 36
Konkret sag anvendt som illustration, s. 37

E: Register for emner omtalt i årsberetningerne 1992-2011, s. 38

Bilag: Vejledende regler for god presseskik, s. 45

A. NÆVNETS VIRKE

1 Sagsantal og sagsbehandlingstid

I 2011 modtog Pressenævnet 157 klagesager, hvilket er lavere end i 2010, hvor antallet af modtagne klagesager var 174. Dette skal dog ses i sammenhæng med, at nævnet i relation til én klager forsøger at lægge samtlige klagepunkter vedrørende ét medieforetagende på samme sagsnummer, dvs. uanset antallet af artikler, der klages over, oprettes én sag. Det samme gør sig gældende, hvis der er klaget over eksempelvis en tv-udsendelse og omtalen på internettet. Det gør det lettere for klager og for nævnet i det praktiske arbejde. Det faldende antal klagesager er således ikke helt retvisende, idet nævnet således har behandlet mange artikler under samme nummer. Hertil kommer flere store sagskomplekser med kendelser over 100 sider.

Samlet set er der også realitetsbehandlet færre klagesager i 2011 – 107, mod 119 året inden. Nævnets formand har afvist lidt flere sager på grund af formalia i 2011 end i 2010. Formanden afviste i 2011 52 sager mod 48 i 2010. Sagerne er hovedsageligt afvist, fordi klageren ikke var klageberettiget (manglede retlig interesse i det påklagede forhold), eller fordi klagen var indgivet for sent.

I 2011 anmodede fire om at få genoptaget en klagesag, hvoraf én sag blev genoptaget (se sag nr. 11-70-00173). I den forbindelse skal det bemærkes, at Pressenævnets afgørelser er endelige, jf. medieansvarslovens § 50. En anmodning om genoptagelse er ikke det samme som en ankemulighed, der giver parterne ret til at få bedømt samme forhold af en højere retsinstans. Betingelserne for genoptagelse er omtalt i Pressenævnets årsberetning 2008, side 18.

Nævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid var i 2011 for realitetsafgørelser 60 dage og for formandsafgørelser ni dage. Sagsbehandlingstiden var lidt kortere end i 2010, hvor den gennemsnitlige sagsbehandlingstid var henholdsvis 65 dage for realitetsafgørelser og to uger for formandsafgørelser.

I fem sager (sagerne nr. 10-70-00022, 10-70-00028, 11-70-00057, 11-70-00126 og 11-70-00129) blev der afgivet dissens, dvs. at ét eller to medlemmer var uenige med flertallet. I én sag (sag nr. 11-70-00166) udtalte nævnet alvorlig kritik. De seks sager er alle refereret nedenfor under punkt D.2.

2 Fælleseuropæisk møde

Repræsentanter for Pressenævnet deltog den 5.-7. oktober 2011 i det 13. møde for europæiske pressenævn i forummet Alliance of Independent Press Councils of Europe (AIPCE). Dette års møde blev afholdt i Moskva.

På mødet drøftes aktuelle emner blandt repræsentanter fra europæiske pressenævn og resten af verden.

Af særlig interesse for Danmark indeholdt dette års dagsorden en paneldiskussion af, hvem der kunne anses som en offentlig person i relation til omtale i massemedier.

Den svenske presseombudsmand gav en række bud på, hvilke forhold som kunne føre til, at man måtte betragtes som en offentlig person – og derved tåle en mere nærgående omtale.

Det kunne være tilfældet, hvis man: er politisk valgt, har stort økonomisk ansvar, har et job med indflydelse på andre mennesker, selv søger omtale, viser sit privatliv offentligt, har andres fortrolighed, er terrorist eller er en trussel mod samfundet, er kriminel, har en position i en organisation eller er rollemodel for unge mennesker.

Listen indeholdt 18 persongrupper, der var inddelt i følgende tre kategorier:

- 1) Byggere af samfundet og trusler mod samfundet, ex. premierminister, terrorist, industriledere
- 2) Folk, der udøver ting i offentlighed, ex. realityshow-deltagere/kendte, musikere, forfattere
- 3) Folk, der er interessante på grund af nysgerrighed, ex. tv-værter

Presseombudsmanden understregede, at der selvfølgelig kunne være konkrete forhold, der spillede ind ved vurderingen af, om oplysningerne var en krænkelse af privatlivet. Jo mere offentlig man er, jo mere nærgående omtale må man dog tåle.

Blandt andre emner var brugergenereret indhold på internettet.

Finland oplyste, at man havde udarbejdet et nyt tillæg til de presseetiske regler vedrørende internettet. Tillægget vedrører brugergenereret indhold på mediernes hjemmesider. Af tillægget fremgår bl.a., at redaktionen skal overvåge sine hjemmesider og søge at forhindre, at indhold, som krænker privatlivets fred og menneskelig værdighed, offentliggøres. Foruden diskrimination omfatter krænkelsen af menneskelig værdighed for eksempel indhold, som opfordrer til vold og vækker had mod individer eller grupper. Redaktionen skal straks slette denne form for indhold. Det finske presse-nævn kan tage stilling til, om mediernes redaktioner i deres administration af online forums har overholdt tillæggets bestemmelser. Sager vedrørende forudgående og efterfølgende redigering af offentlige online forums vurderes ens.

De finske regelsæt: http://www.jnsn.fi/en/journalists_instructions/

I Finland skelnes – som i Danmark – mellem journalistisk indhold og almindelige menneskers beskeder. Hvis redaktøren vælger at bringe kommentarer sammen med redaktionelt stof, sidestilles det i Finland med journalistisk indhold.

De svenske repræsentanter oplyste, at man i Sverige skal logge på med sin Facebook-identifikation for at skrive på blogs.

I Danmark har blandt andet fyens.dk indført et tilsvarende krav. Man skal have en Facebook-profil for at kunne kommentere artiklerne på fyens.dk.

Næste møde i AIPCE forventes afholdt i Antwerpen i oktober 2012.

3 Udenlandsk sendetilladelse – Ofcom

Pressenævnet har igen i år afvist en klage over TV 3, der ikke har dansk sendetilladelse, men som sender danske programmer via satellit fra udlandet.

I sag 11-70-00136 klagede en person over udsendelsen ”Redningskvinder” på TV 3, da der blev vist optagelser fra en bilulykke, som klager havde været involveret i. Da TV 3 ikke har indenlandsk sendetilladelse og derfor ikke er omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 2, har Pressenævnet ikke kompetence til at behandle klagen. Klagen blev derfor afvist.

Tv-foretagender, der ikke sender under dansk sendetilladelse, falder uden for medieansvarslovens område og Pressenævnets kompetence. Klager over tv-udsendelser sendt med udenlandsk tilladelse bliver derfor afvist af Pressenævnets formand, uden at indholdet af klagen realitetsbehandles.

De tv-stationer, nævnet har modtaget klager over, er TV 3 Danmark og SBS TV, der begge sender fra Storbritannien. Udsendelserne offentliggøres på kanalerne TV 3, TV 3+ og TV 3 Plus samt Kanal 4, Kanal 5, 6’eren og Voice TV.

Medieforetagenderne sender med en licens fra den britiske tilsynsmyndighed Office for Communications (Ofcom). Ønsker man at klage over indholdet af et tv-program, skal man derfor rette hen-

vendelse til Ofcom inden 20 arbejdsdage efter, at programmet er bragt. En nærmere beskrivelse af, hvordan man kan klage til Ofcom, findes på myndighedens hjemmeside:

<http://consumers.ofcom.org.uk/tell-us/tv-and-radio/a-specific-programme/>

4 Ny server = nye sagsnumre

Pressenævnets data blev i oktober måned flyttet over på en ny server, som nævnet deler med Civilstyrelsen. Denne flytning har medført, at nummereringen af Pressenævnets sager igen i år er blevet ændret. Der er dog alene tale om en mindre ændring i forhold til sidste år. Ændringen har dog betydning ved søgning efter sagsnummer på nævnets hjemmeside.

I dag er journalnummeret blevet lidt længere og med bindestreger i stedet for skråstreger, men stadig ud fra samme systematik med angivelse af årstal, sagsgruppe (nr. 70 for klagesager) og kronologisk nummer (ex. 12-70-00000).

B. NÆVNETS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT

Efter medieansvarslovens § 41 består Pressenævnet af en formand, en næstformand og seks andre medlemmer. Alle otte medlemmer har en stedfortræder.

Medlemmerne beskikkes af justitsministeren. Formanden og næstformanden, der skal være jurister, beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident. To medlemmer beskikkes efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, og to medlemmer beskikkes til at repræsentere de redaktionelle ledelser i den trykte presse og radio og fjernsyn efter udtalelse fra disse. Endelig beskikkes to medlemmer som offentlighedens repræsentanter efter udtalelse fra Dansk Folkeoplysnings Samråd.

Stedfortræderne beskikkes efter de samme regler.

Formandskab:

Formand: Højesteretsdommer Jytte Scharling
Stedfortræder: Højesteretsdommer Thomas Rørdam
Næstformand: Advokat Axel Kierkegaard
Stedfortræder: Advokat Jesper Rothe

Journalister:

Medlem: Journalist Lene Sarup, Fyens Stiftstidende
Stedfortræder: Freelance pressefotograf Lars Lindskov
Medlem: Journalist Kaare R. Skou, TV 2|DANMARK
Stedfortræder: Journalist Ulrik Holmstrup, tvDOKfilm

Redaktører:

Medlem: Chefredaktør Jan Kristensen, Fyens Stiftstidende
Stedfortræder: Chefredaktør Dorthe Carlsen, Århus Stiftstidende
Medlem: Redaktionschef Hans Peter Blicher, TV 2|DANMARK
Stedfortræder: Direktør Inger Bach, Danmarks Radio

Repræsentanter for offentligheden:

Medlem: Bestyrelsesmedlem Marianne Druedahl, LOF Roskilde og Greve
Stedfortræder: Direktør Otto Juhl Nielsen, FOF's Landsorganisation
Medlem: Forretningsfører John Meinert Jacobsen, AOF Danmark
Stedfortræder: Kommunikationschef Karsten Kolding, FDB

Pressenævnets medlemmer og deres stedfortrædere beskikkes for en 4-årig periode.

Med udgangen af 2011 udtrådte Axel Kierkegaard og Kaare R. Skou af nævnet, og i stedet indtrådte advokat Martin Lavesen og journalist Janni Pedersen. Jesper Rothe er pr. 1. januar 2012 beskikket som Pressenævnets næstformand med Martin Lavesen som sin stedfortræder. Ulrik Holmstrup er pr. 1. januar 2012 beskikket som medlem med Janni Pedersen som sin stedfortræder. Inger Bach er pr. 1. januar 2012 beskikket som medlem med Hans Peter Blicher som sin stedfortræder.

Ved nævnets behandling af en konkret sag medvirker i henhold til medieansvarslovens § 42 en formand eller næstformand samt en redaktør, en journalist og en repræsentant for offentligheden. Er der ved afgørelsen af en sag stemmelighed (to stemmer for og to stemmer imod), er formandens stemme afgørende.

Der har i 2011 været afholdt 12 møder til behandling af konkrete sager. Endvidere har der været afholdt to plenarmøder.

Sekretariat:

Sekretariatschef: Sanne Godthaab Olesen

Fuldmægtig: Michala Elmenhoff Christgau indtil 30. april 2011,
og fra 1. juni 2011 Christian Tolstrup Christensen

Fuldmægtig: Louise Hauberg Wilhelmsen (én dag om ugen)

Kontorfuldmægtig: Susanne Nielsen

Pressenævnets adresse:

Gyldenløvesgade 11, 4.

1600 København V

Tlf. 33 15 55 64

Fax 33 15 84 64

www.pressenaevnet.dk

sekr@pressenaevnet.dk

Åbningstid: mandag-torsdag 9-15 og fredag 9-14

Ny adresse pr. 1. juli 2012

Adelgade 11-13

1304 København K

C. STATISTIK

Pressenævnet har i lighed med de tidligere år opgjort antallet af konkrete sager fordelt efter sager afgjort ved kendelse i nævnet, sager afvist af formanden og sager, der enten er hævet af klageren eller henlagt af sekretariatet.

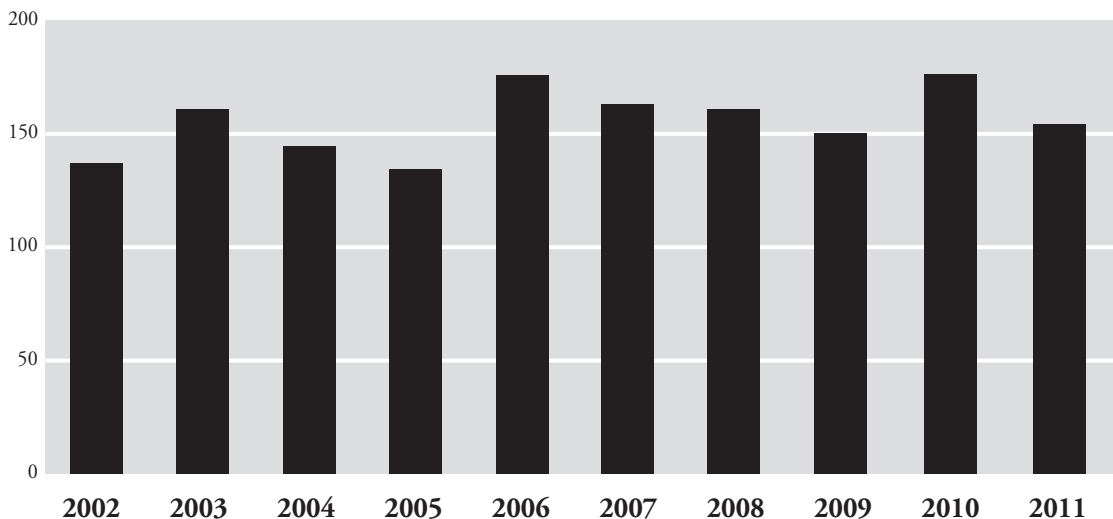
	2002
1. Registrerede konkrete sager	134
2. Sager afgjort ved kendelse i nævnet	99
A. Heraf sager om presseetik	66
B. Heraf sager om genmæle	8
C. Heraf sager om både presseetik og genmæle	23
D. Heraf begæringer om genoptagelse	2
3. Sager afvist ved formandens kendelse	29
A. På grund af manglende retlig interesse	9
B. På grund af nævnets manglende kompetence	4
C. På grund af fristoverskridelse	14
D. Klagerne åbenbart grundløse	2
E. Begæringer om genoptagelse	-
4. Sager hævet af klageren	5
5. Sager henlagt af sekretariatet	1
A. Heraf efter klagerens undladelse af at besvare sekretariatets anmodning om yderligere oplysninger	1
B. Henvist til rette klagemyndighed	-
C. Henlagt af andre grunde	-
6. Sager, hvor klagen blev taget helt eller delvist til følge²⁾	47
1. I sager om presseetik	44
2. I sager om genmæle	8
3. Pålæg om offentliggørelse	40

- 1) Tallene for 2003 vedrører de sager, der er indkommet og afgjort i 2003, og tallene kan derfor ikke umiddelbart – med undtagelse af antallet af registrerede sager – sammenlignes med tidligere år.
- 2) Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med en sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

På side 14-16 er der som tidligere anført statistikker for de enkelte medier for henholdsvis sager om presseetik og sager om genmæle. Det bemærkes, at sager, der både vedrører presseetik og genmæle, er anført begge steder.

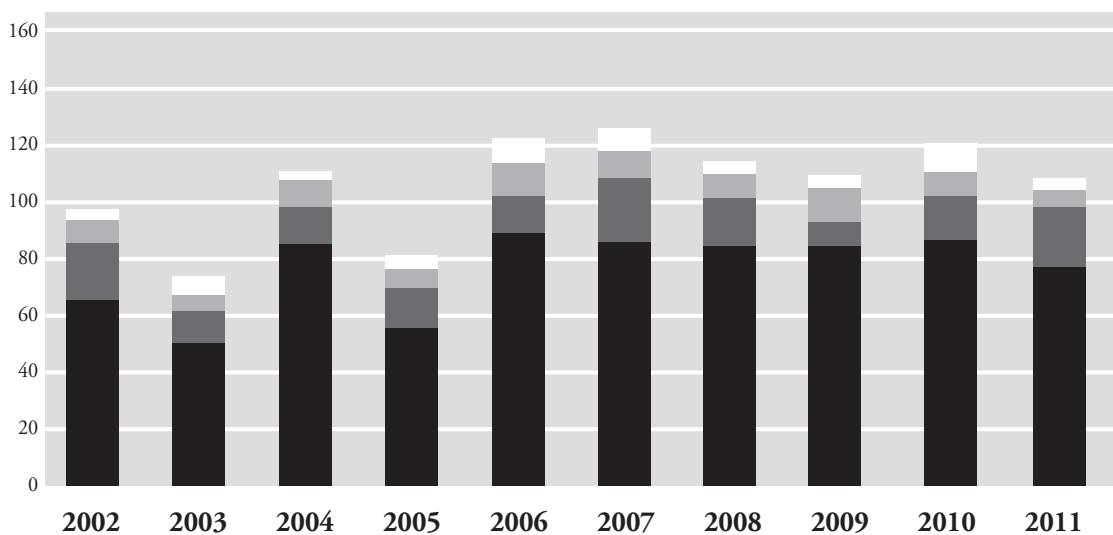
2003 ⁽¹⁾	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
163	146	134	177	164	163	150	174	157
76	113	81	123	125	114	108	119	107
51	84	55	89	85	83	83	84	78
6	11	7	12	10	9	9	4	5
11	15	14	13	24	18	12	17	21
8	3	5	9	6	4	4	14	3
41	33	38	48	34	48	34	48	52
10	10	9	15	14	19	11	18	28
9	5	6	6	2	9	3	7	10
19	12	12	17	10	14	18	16	12
2	4	6	3	4	3	0	3	1
1	2	5	7	4	3	2	4	1
3	8	16	5	4	3	7	1	3
2	-	1	2	7	0	1	2	0
-	-	-	2	4	-	1	2	-
1	-	-	-	-	-	-	-	-
1	-	1	-	3	-	-	-	-
26	31	24	53	45	42	41	44	37
23	29	22	42	33	34	36	39	34
3	4	3	12	16	9	10	12	8
20	23	16	34	24	30	33	23	31

1 ANTAL SAGER*

*Tallene fra før 2002 fremgår af tidligere årsberetninger.

2 REALITETSKENDELSER FORDELT PÅ SAGSTYPE*

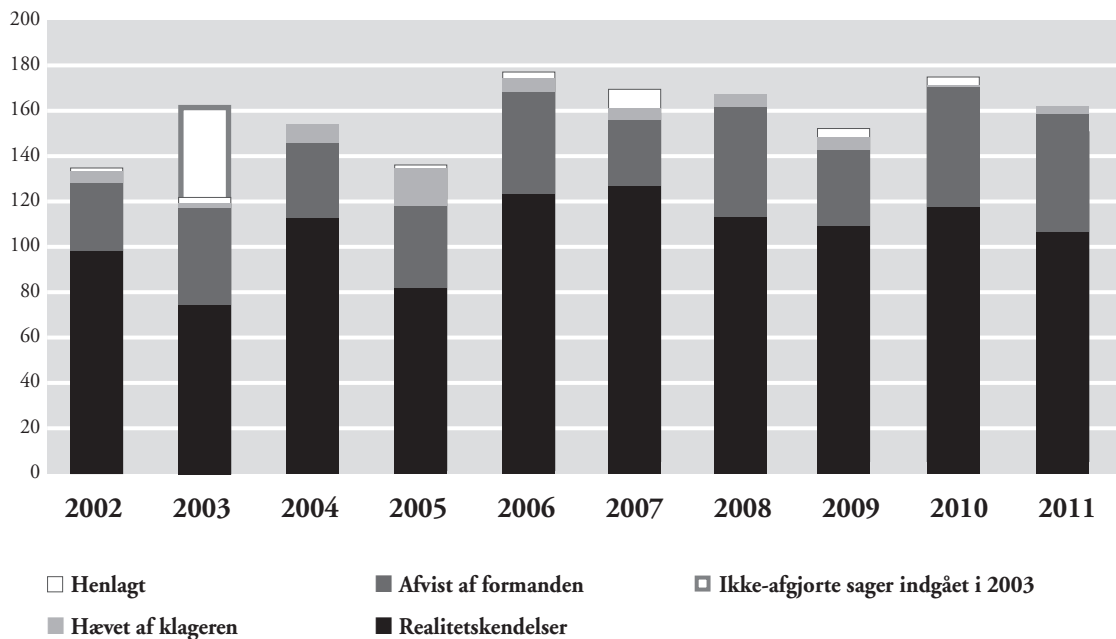
□ Begæring om genoptagelse

■ Sager om både presseetik og genmæle

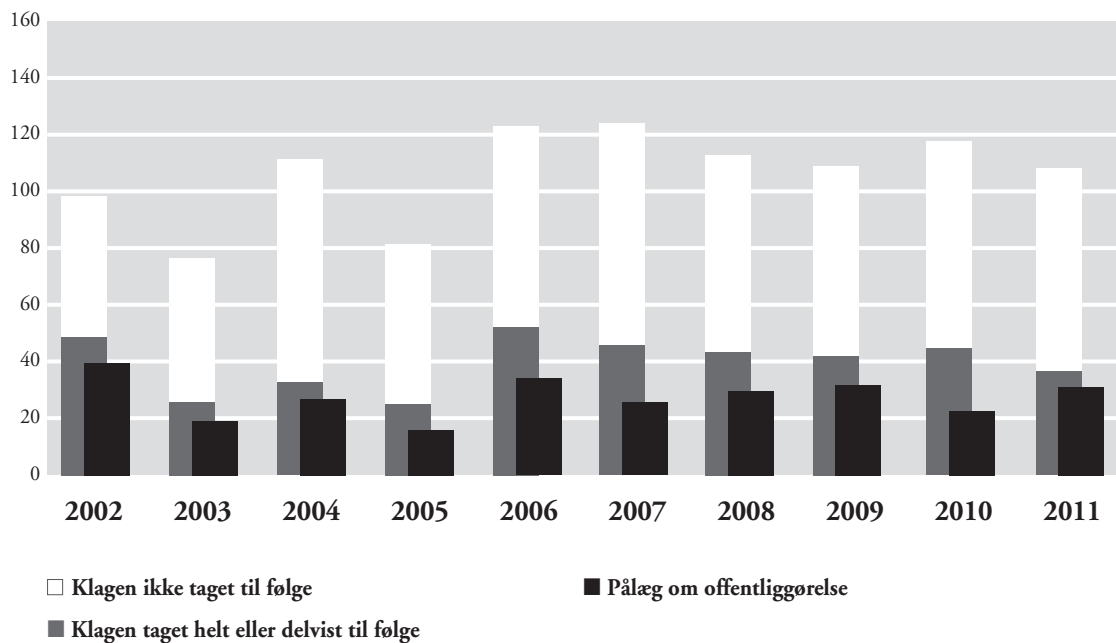
■ Sager om genmæle

■ Sager om presseetik

3 SAGSFORDELING EFTER AFGØRELSESMÅDE *

4 RESULTAT AF REALITETSKENDELSER *

5 KENDELSER OM PRESSEETIK AFSAGT I 2011

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
B.T.	2	5	7	6	13
Dagbladet Børsen	1	2	3	1	4
Dagbladet Ringkøbing-Skjern	-	-	-	1	1
Ekstra Bladet	-	3	3	13	16
Fredericia Dagblad	-	-	-	1	1
Fyens Stiftstidende, Fyns Amts Avis	-	-	-	6	6
JydskeVestkysten	-	-	-	5	5
Jyllands-Posten	-	-	-	1	1
Lokalavisen Brønshøjposten	-	-	-	1	1
Lokalavisen Skanderborg	-	-	-	1	1
Midtjyllands Avis	-	-	-	1	1
Nordjyske Medier	-	-	-	2	2
Nordjyske Stiftstidende	-	-	-	3	3
Nordkysten.nu	-	-	-	1	1
Politiken	-	2	2	1	3
Randers Amtsavis	-	-	-	1	1
Ritzaus Bureau	-	-	-	1	1
Samsø Posten	-	-	-	1	1
Sjællandske Medier	-	1	1	-	1
Skive Folkeblad	-	-	-	1	1
Sønderborg Ugeavis	-	1	1	-	1
Thisted Dagblad	-	-	-	1	1
Ugeavisen Øboen	-	-	-	1	1
Vejle Amts Folkeblad	-	-	-	2	2
Viborg Stifts Folkeblad	-	1	1	1	2
Århus Stiftstidende	1	1	2	-	2
Aviser/netaviser i alt	4	16	20	53	73
Danmarks Radio	2	4	6	3	9
TV 2/Danmark	2	-	2	6	8
TV 2 Fyn	1	-	1	1	2
TV 2 Lorry	-	1	1	-	1
TV SYD	-	1	1	-	1
Radio- og tv-medier i alt	5	6	11	10	21

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Corgi Nyt	-	-	-	1	1
HK Service Hovedstaden	-	1	1	-	1
SE og HØR	-	-	-	1	1
Videnskab.dk	1	-	1	-	1
Økonomisk Ugebrev	-	1	1	-	1
Øvrige i alt	1	2	3	2	5
Massemedier i alt	10	24	34	65	99

6 KENDELSER OM GENMÆLE AFSAGT I 2011

Massemedie	Anmodningen om genmæle taget til følge			Anmodningen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
B.T.	-	-	-	1	1
Børsen, Dagbladet	-	1	1	2	3
Ekstra Bladet	-	-	-	3	3
Fyns Amts Avis	-	-	-	1	1
JydskeVestkysten	-	-	-	1	1
Lolland-Falsters Folketidende	-	1	1	-	1
Midtsjællands Folkeblad	-	-	-	1	1
Politiken	-	1	1	1	2
Skanderborg, Lokalavisen	-	-	-	1	1
Vejle Amts Folkeblad	-	-	-	2	2
Ugeavisen Øboen	-	-	-	1	1
Aviser/netaviser i alt	-	3	3	14	17
Danmarks Radio	2	2	4	1	5
TV 2 Danmark	-	-	-	3	3
Radio- og tv-medier i alt	2	2	4	4	8
Økonomisk Ugebrev	-	1	1	-	1
Øvrige i alt	-	1	1	-	1
Massemedier i alt	2	6	8	18	26

7 AFSAGTE FORMALITETSKENDELSE, HÆVEDE OG HENLAGTE SAGER 2011

Massemedie	Formalitetss- kendelse	Henlagt	Hævet	I alt
Avisen.dk	1	-	-	1
Albertslund.lokalavisen.dk	1	-	-	1
B.T.	4	-	-	4
Ekstra Bladet	7	-	-	7
Folkebladet for Brøndby, Glostrup og Vallensbæk	-	-	1	1
Fredericia Dagblad	2	-	-	2
Information.dk	1	-	-	1
JydskeVestkysten	4	-	1	5
Jyllands-Posten	1	-	1	2
Mja.dk	1	-	-	1
Politiken	2	-	-	2
Ritzaus Bureau*	1	-	-	1
Thisted Posten	1	-	-	1
Thistednyt.dk	1	-	-	1
Vejle Amts Folkeblad	1	-	-	1
Aviser/netaviser i alt	28	-	3	31
Danmarks Radio	12	-	-	12
Facebook.com/#!DRVejret	1	-	-	1
TV 2IDANMARK	1	-	-	1
TV 2 NORD	1	-	-	1
TV 3	1	-	-	1
TV SYD	1	-	-	1
Radio- og tv-medier i alt	17	-	-	17
Dagens Medicin	1	-	-	1
Forskerforum.dk**	2	-	-	2
Guloggratis.dk	1	-	-	1
Modkraft.dk	1	-	-	1
Se og Hør	1	-	-	1
Ældre Sagen NYT	1	-	-	1
Øvrige i alt	7	-	-	7
Massemedier i alt	52	-	3	55

* Denne sag vedrørte tillige en klage over B.T., Ekstra Bladet, Jyllands-Posten og Modkraft.dk

** Den ene sag vedrørte tillige en klage over eugenik.dk og redox.dk

8 SAGSBEHANDLINGSTID, REALITETSKENDELSER

Genoptagelsesbegæringer, afvisninger og hævede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for realitetskendelser.

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
30 dage eller mindre	7	5	3	4	8	8	10	12	15	13
31 - 40 dage	7	7	5	2	4	8	21	18	19	12
41 - 50 dage	15	4	9	5	8	8	16	13	17	12
51 - 60 dage	22	11	9	1	13	16	16	11	11	24
61 - 70 dage	11	14	4	3	13	19	14	14	13	17
71 - 80 dage	12	7	11	7	23	15	15	11	6	9
81 - 90 dage	6	2	8	-	15	19	9	12	12	8
91 - 100 dage	5	1	4	6	9	15	4	8	8	5
Mere end 100 dage	12	17	60	53	30	17	9	9	18	7
I alt	97	68	113	81	123	125	114	108	119	107
Gennemsnit i dage	67	73	101	124	80	76	60	63	65	60

Det bemærkes, at sagsbehandlingstiden fra og med 2003 relaterer sig til de sager, som nævnet har truffet afgørelse i i det pågældende år, og ikke – som de tidligere år – til de klager, der er indgivet til nævnet det pågældende år.

9 SAGSBEHANDLINGSTID, FORMALITETSKENDELSER

Genoptagelsesbegæringer, hævede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for formalitetskendelser.

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Gennemsnit i dage	13	23	9	15	14	9

10 STATISTIK OVER KLAGERNES BAGGRUND

Pressenævnet har i 2011 afsagt realitetskendelse i 107 klagesager, mens 52 sager er afvist af formanden på grund af formalia. Fire af de sager, hvori der blev afsagt realitetskendelse, vedrørte anmodninger om genoptagelse af tidligere afgjorte sager. Der er således truffet realitetsafgørelse i 103 nye sager.

Nedenfor anføres i skematisk form en oversigt over sagerne fordelt efter, om klageren er privatperson eller organisation, firma m.v., og efter, om klageren er repræsenteret af advokat. Det bemærkes, at fordelingen vedrørende klagerens baggrund indeholder et skønselement, idet der kan være sager, hvor både privatpersoner og organisationer el. lign. er anført som klagere. Da sagen kun placeres én gang i nedenstående oversigt, har nævnet i disse tilfælde skønnet, hvilken placering der ville være mest retvisende.

	Hævet/ henlagt	Formalitetss- afgørelse	R e a l i t e t s a f g ø r e l s e			I alt
			Taget til følge	Delvis taget til følge	Ikke taget til følge	
Privat	3	44 ⁽¹⁾	5	10	47 ⁽²⁾	109
Privat v. advokat	-	1	1	3	9	14
Organisation, firma m.v.	-	6	4 ⁽³⁾	9	11	30
Organisation, firma m.v. v. advokat	-	1	0	5	3	9
I alt	3	52	10	27	70	162

⁽¹⁾ Heraf en genoptagelsesbegæring. ⁽²⁾ Heraf to genoptagelsesbegæring.

⁽³⁾ Heraf en genoptagelsesbegæring.

De sager, der blev afvist på grund af manglende retlig interesse, var alle sager, hvor omtalen i mediet ikke vedrørte klageren.

De ni sager, hvor Pressenævnet ikke havde kompetence til at afgøre sagen, drejede sig om syv tilfælde, hvor mediet ikke var anmeldt til Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3. Én, hvor nævnet ikke havde kompetence til at tilkende erstatning, og én, hvor nævnet ikke havde kompetence til at behandle en klage over et medie med udenlandsk sendetilladelse, jf. medieansvarslovens § 1.

De sager, hvor klager fra private er afsluttet ved en formalitetsafgørelse fra formanden, fordeler sig som følger:

Ej retlig interesse	23
Klagefrist overskredet	10
Åbenbart grundløs	1
Ej kompetence	9
Genoptaget	-
Intet nyt	1

D. NÆVNETS PRAKSIS

1 Principielle spørgsmål

1.1 Facebook – Folketingets Ombudsmand

Folketingets Ombudsmand har den 9. november 2011 afgivet en udtalelse om ”Myndigheder må bruge oplysninger fra åbne Facebook-profiler”.

I den konkrete sag havde en medarbejder ved SKAT brugt sin private Facebook-profil til at indsamle oplysninger om en skatteyder fra hendes Facebook-profil. Ombudsmanden fandt ikke grundlag for at kritisere, at SKAT havde anvendt en medarbejders profil til at indsamle oplysningerne. Ombudsmanden bemærkede, at profilen havde været så åben, at oplysningerne var offentligt tilgængelige, og at medarbejderen hos SKAT ikke havde anvendt en falsk profil eller anmodet om venskab som middel til at få adgang til oplysningerne.

Ombudsmanden opstillede i udtalelsen en række generelle kriterier for, hvornår oplysninger på Facebook kan betragtes som offentligt tilgængeligt materiale.

Af udtalelsen fremgår blandt andet følgende:

”Om Facebook

[side 3]

Ifølge oplysninger fra Facebooks hjemmeside (da-dk.facebook.com) har brugerne af Facebook i gennemsnit 130 ’venner’ på det sociale medie.

[side 6]

Forskellige typer af Facebook-profiler

Hvis en person har en profil på Facebook som er så åben at det ikke kun er de brugere som er hans eller hendes ’venner’ på Facebook, der har adgang til oplysningerne, men alle brugere på Facebook – fordi profilen er sat op til at være ’public’ – er de oplysninger der ligger om personen på hans eller hendes Facebook, efter min opfattelse offentligt tilgængelige. Det gælder både de oplysninger personen selv har lagt ud på sin åbne Facebook, og de oplysninger andre har lagt om ham eller hende på den åbne Facebook.

...

Hvis en person som i øvrigt har begrænset tilgængelighed til sin profil, har et meget stort antal ’venner’ på Facebook, herunder særligt ’venner’ og ’venners venner’ som han eller hun ikke har noget personligt kendskab til, kan resultatet efter omstændighederne blive det samme.

Denne måde at bruge Facebook på kan man se når f.eks. politikere ønsker så megen omtale som muligt af de budskaber de lægger på Facebook, og i den forbindelse ønsker så mange ’venner’ på Facebook som overhovedet muligt.

Det er imidlertid en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde om personer med rigtig mange ’venner’ og ’venners venner’ på Facebook i realiteten offentliggør oplysninger om sig selv hver gang de selv lægger billeder eller tekst på Facebook, eller om der ikke er tale om offentliggørelse. Det samme gælder oplysninger lagt på personens Facebook af en af hans eller hendes (mange) venner.

Generelt er det dog sådan at jo mere tilgængelig for andre profilen og adfærden på Facebook er, jo mere taler det i retning af en egentlig offentliggørelse.

Hvis en person som i øvrigt har begrænset tilgængelighed til sin profil på Facebook, har en eller flere ’venner’ med åbne profiler, kan det under visse omstændigheder føre til at oplysninger om perso-

nen med begrænset tilgængelighed til sin profil bliver tilgængelige for alle brugere af Facebook eller eventuelt for en endnu videre kreds. Herved bliver oplysningerne offentligt tilgængelige.

En person som i øvrigt har begrænset tilgængelighed til sin profil, vil således ikke altid kunne regne med at de oplysninger der ligger på hans eller hendes Facebook, kan holdes inden for kredsen af 'venner'.

Der kan nemlig blive tale om at oplysningerne om personen overgår fra at være private til at blive offentligt tilgængelige fordi de bliver udbredt til en videre, ubestemt kreds af personer. Det gælder for det første oplysninger om en person som han eller hun selv har lagt ud på sin Facebook. For det andet gælder det oplysninger om en person som en anden har lagt på personens Facebook.”

Folketingets Ombudsmands udtalelse af 9. november 2011 har journalnummer 2011-2657-2091 og kan læses på ombudsmanden.dk.

Pressenævnet er ikke omfattet af ombudsmandens kompetence, da ombudsmanden ikke behandler klager over nævn, der i betryggende former behandler tvister mellem private, selv om vedkommende nævn i anden sammenhæng betragtes som tilhørende den offentlige forvaltning, jf. § 7, stk. 3 i Ombudsmandsloven (lov nr. 473 af 12. juni 1996).

Selv om det ikke er muligt at klage over Pressenævnet til Folketingets Ombudsmand, kan ombudsmandens udtalelse tjene som inspiration ved nævnets overvejelser. Udtalelsen giver således guidelines til bedømmelsen af, hvorvidt materiale hentet fra Facebook kan betragtes som offentligt tilgængeligt materiale.

Pressenævnet har drøftet ombudsmandens udtalelse på et plenarmøde den 12. januar 2012. Der var under drøftelserne tilslutning til, at nævnet i sine afgørelser vil følge samme praksis, som ombudsmandens udtalelse er udtryk for. Dette kan navnlig få betydning ved vurderingen af, om personer med rigtig mange "venner" og "venners venner" – heriblandt eksempelvis politikere, der ønsker så megen omtale som muligt af deres politiske budskaber – i realiteten offentliggør oplysninger om sig selv, hver gang de selv lægger billeder eller tekst på Facebook. Afgørelsen i den enkelte sag vil dog altid bero på en konkret vurdering.

Spørgsmålet om, i hvilket omfang medierne kan bringe oplysninger fra lukkede profiler på Facebook uden, at de herved begår brud på de presseetiske regler, har også i 2011 givet anledning til overvejelser i nævnet. Der kan blandt andet henvises til sag nr. 11-70-00032 og sag nr. 11-70-00117, omtalt henholdsvis på side 26 og 31. Det bemærkes, at disse afgørelser er truffet, før nævnet havde haft lejlighed til at drøfte ombudsmandens udtalelse på et plenarmøde.

Nævnets praksis er i øvrigt omtalt i årsberetning 2009, side 18-19.

1.2 Offentliggørelse i skrevne medier, herunder magasiner

Det følger af medieansvarslovens § 49, at Pressenævnet kan pålægge redaktøren af et medie at offentliggøre nævnets kendelse. Kendelsen skal offentliggøres uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

Pressenævnet overlader det som hovedregel til redaktøren ud fra en redaktionel betragtning at beslutte, hvilken opsætning og placering nævnets kendelse skal have. Pressenævnet lægger imidlertid afgørende vægt på, at de klagere, der får medhold hos Pressenævnet, skal kunne opleve, at de får offentlig oprejsning i forhold til de krænkelser, de har været udsat for fra massemediernes side.

I 2010 fremkom Danske Dagblades Forening med en liste over, på hvilken side en klager kan forvente at få offentliggjort en kendelse, medmindre Pressenævnet har bestemt andet. De placeringer, der fremgår af oversigten, vil Pressenævnet som udgangspunkt acceptere. Heller ikke i 2011 har

nævnet fundet anledning til at pålægge en bestemt placering af nævnets kendelse, og DDF's medlemmer har således gengivet Pressenævnets kendelser i overensstemmelse med de i årsberetningen for 2010 angivne sider.

Til DDF's liste har Dagbladet Børsen og Morgenavisen Jyllands-Posten i 2011 meddelt, at aviserne fremover bringer nævnets kendelser på side 2 i 1. sektion.

Dansk Magasinpresses Udgiverforenings (DMU) medlemmer, Egmont Magasiner og Aller Media har i 2011 fulgt Pressenævnets opfordring og har udarbejdet oversigter over medlemmernes placering af Pressenævnets kendelser. Af oversigterne fremgår følgende placeringer:

Egmont Magasiner

ALT	Kolofonsiden, typisk side 4.
BoligLiv	Side 3.
Euroman	Samme side som læserbreve.
Eurowoman	Samme side som kolofon.
Fit	Samme side som kolofon, side 4.
Gastro	Samme side som kolofon.
Gravid	Samme side som kolofon, side 3.
Hendes Verden	Side 2.
Her&Nu	Side 2.
Hjemmet	Side 2.
RUM	Samme side som kolofon.
Vi Forældre	Samme side som kolofon, side 3.

Aller Media

Antik & Auktion	Samme side som indholdsfortegnelsen.
Bazar	Samme side som kolofonen.
Billed-Bladet	Andet opslag efter TVbladet.
ELLE	Under lederen.
Familie Journal	Ved lederen, side 3.
Femina	Ved lederen og kolofonen, side 6.
IN	Samme side som kolofonen, under bidragydere.
Isabellas	Samme side som indholdsfortegnelsen, side 3.
Kig Ind	Samme side som kolofonen, side 3.
Mad & Bolig	Samme side som indholdsfortegnelsen.
Mad!	Samme side som indholdsfortegnelsen.
Psykologi	Side 4.
Q	Side 4.
Se og Hør	På "Navne hjemmefra"-opslaget.
Story	Samme side som kolofonen, side 3.
Streetboys	Samme side som kolofonen, side 3.
Søndag	Samme side som indholdsfortegnelsen.
Tidens Kvinder	Side 5.
TopModel	Samme side som kolofonen, side 3.
Ude og Hjemme	Side 4.
Vi Unge	Samme side som kolofonen.

I relation til offentliggørelse i skrevne medier bemærkes det, at Pressenævnet også anser størrelsen på skrifttypen og layoutet for at have betydning. Nævnet vil således være mere opmærksomt på, at opsætningen svarer til mediets øvrige indhold.

Herudover vil nævnet generelt være opmærksom på, at der ikke bringes kommenterende tilføjelser i tilknytning til kendelsen, og at kendelsen bliver bragt i overensstemmelse med nævnets kendelse. I modsat fald vil nævnet foranledige en ny offentliggørelse.

Flere sager har indeholdt en lang række klagepunkter, men hvor der kun i enkelte forhold er udtalt kritik. Dette har ført til, at mediet er blevet pålagt at offentliggøre nævnets kritik. I de sager vil nævnet fremover i offentliggørelsesteksten indsatte en bemærkning om, at der også har været punkter uden kritik. Det vil ske efter en konkret vurdering af sagens karakter, og nævnets kendelser skal således stadig bringes som udformet af nævnet.

Den opdaterede liste fra Danske Dagblades Forening (DDF) og listerne fra DMU findes på nævnets hjemmeside under fanebladet ”Klagevejledning”, ”Offentliggørelsessted”.

Forhold vedrørende offentliggørelse af nævnets kendelser er tidligere omtalt i Pressenævnets årsberetninger, se navnlig 1998, side 6ff., 1999, side 10ff., 2000, side 8, 2002, side 5, og 2010, side 20ff.

1.3 Mediernes interne klageorganer

Klager over overtrædelse af god presseskik skal rettes til Pressenævnet senest fire uger efter offentliggørelsen af det påklagede indhold eller – hvis klagen først er rettet til massemediet selv – senest fire uger efter, at mediets afgørelse er kommet frem til klageren, jf. medieansvarslovens § 34, stk. 2.

For så vidt angår klager over Danmarks Radio og TV 2 samt disses regionale tv-stationer, skal der altid først indgives klage til dem, inden der klages til Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 34, stk. 3.

Danmarks Radio, TV 2/Danmark og Politiken har inden for de seneste år etableret interne klageorganer. De interne klageorganer arbejder uafhængigt af Pressenævnet, og en klage til et internt klageorgan medfører således ikke, at klagefristen til Pressenævnet afbrydes (har ikke opsættende virkning).

Danmarks Radio

Danmarks Radio oprettede i 2004 en stilling som Lytternes og seernes redaktør. Redaktøren refererer til Danmarks Radios bestyrelse og har særligt ansvar for mediets håndtering af klager i principielle og vigtige programspørgsmål.

Klagebehandlingen i Danmarks Radio er organiseret således, at det er de relevante programredaktioner eller direktørområder, der besvarer programklager i første led. Omhandler klagen væsentlige brud på god presseskik og på Danmarks Radios programetik, kan man klage videre til Lytternes og seernes redaktør, der behandler klagen i andet led og kan indstille til generaldirektøren at ændre redaktionens afgørelse. Redaktøren kan også af egen drift tage sager op.

I forbindelse med gennemførelsen af mediaaftalen for 2007-2010 blev radio- og fjernsynsloven ændret, således at det i dag fremgår direkte af lovtæksten (§ 17, stk. 3 i lovbekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2011 om radio- og fjernsynsvirksomhed), at Danmarks Radios bestyrelse efter drøftelse med generaldirektøren ansætter Lytternes og seernes redaktør.

Pressenævnet traf den 28. april 2011 i sag nr. 11-70-00056 en delafgørelse vedrørende spørgsmålet om klagens rettidighed efter en klage til Lytternes og seernes redaktør. Nævnet fandt, at klagen, der blev modtaget i Pressenævnet den 4. marts 2011, vedrørte et afslag den 16. november 2010, hvor der var blevet givet klagevejledning. Fristen for at klage til Pressenævnet var dermed overskredet. Hverken en klage til Lytternes og seernes redaktør i den mellemliggende periode eller generaldi-

rektørens meddelelse om, at hun ville følge redaktørens redegørelse, kunne føre til andet resultat. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at Lytternes og seernes redaktør havde gjort opmærksom på, at en klage til redaktøren ikke havde opsættende virkning.

TV 2|Danmark

TV 2|Danmark oprettede i 2008 en stilling som Seernes redaktør. Seernes redaktør er som programchef for etik, klagesager og dialog med seerne en uafhængig instans med direkte reference til den administrerende direktør.

Redaktørens primære opgave er at overvåge TV 2|Danmarks behandling af henvendelser og klager fra brugere og seere på alle platforme med henblik på at sikre en høj programetik og journalistisk standard i den samlede programvirksomhed.

Klagebehandlingen i TV 2|Danmark sker i første led af de relevante afdelinger samt jurister og direktion. Når det gælder væsentlige brud på etikken kan TV 2|Danmarks seere og brugere indbringe sagen for Seernes redaktør. Redaktøren afgør selv, om han vil tage sagen op til vurdering og kan endvidere tage sager op af egen drift.

Stillingen som Seernes redaktør blev oprettet som led i gennemførelsen af medieaftalen for 2007-2010, og etableringen af stillingen er et vilkår for TV 2's tilladelse til at udøve public serviceprogramvirksomhed i medfør af radio- og fjernsynsloven. Seernes redaktør ansættes af TV 2's bestyrelse efter drøftelse med den administrerende direktør.

Politiken

Politiken oprettede i 2001 stillingen som Læsernes Redaktør, der fungerer som læsernes repræsentant på Politikens redaktion og som udgangspunkt tager læsernes parti i klagesager. Redaktøren lægger Politikens etiske regler til grund for sine kommentarer og vurderinger.

Redaktøren redigerer spalten 'Fejl og Fakta' og skriver desuden en ugentlig klumme, der kan indeholde kritik af avisen, og som også trykkes uden indblanding. Politikens chefredaktion er ikke forpligtet til at rette sig efter kritikken fra Læsernes Redaktør, men vil ifølge avisens oplysninger bestræbe sig på at gøre det.

Læsernes Redaktør er via sit ansættelsesforhold sikret uafhængighed af ledelsen. Bestyrelsesformanden i Politikens Fond er eksternt garant for Læsernes Redaktørs uafhængighed, idet redaktøren kun kan afskediges med formandens samtykke.

Pressenævnets formand afviste den 19. oktober 2010 i sag nr. 2010-6-1074 en klage pga. fristoverskridelse efter en henvendelse til Læsernes Redaktør. Sagen kan læses på nævnets hjemmeside under fanebladet "Kendelser", "2010".

2 Resumé af væsentlige konkrete sager

Til belysning af nævnets hidtidige praksis i sager om god presseskik og genmæle gengives nedenfor resumeer af en række konkrete sager. Disse samt de øvrige klagesager, som nævnet har truffet afgørelse i, kan endvidere ses på nævnets hjemmeside pressenaevnet.dk under fanebladet Kendelser og på Retsinformations afgørelsesdatabase.

Retsinformations afgørelsesdatabase findes på retsinfo.dk. Man kommer ind i afgørelsesdatabaseen ved at klikke på ikonerne Ministerieindgang, Justitsministeriet og Afgørelser.

2.1 Sager om presseetik

Efter medieansvarslovens § 34, stk. 1, skal massemediernes indhold og handlemåde være i overensstemmelse med god presseskik. Inden for denne retlige standard er det overladt til Pressenævnets skøn, om der i et konkret tilfælde er sket en overtrædelse af god presseskik. Skønnet er dog ikke ganske ubundet, idet udgangspunktet for det nærmere indhold af begrebet god presseskik er de vejledende regler for god presseskik, jf. nedenfor under bilag.

Tv-billeder af bolig – ikke kritik/dissens

TV 2 sendte nyhedsudsendelsen med indslaget ”45-årig mistænkt i flere sager”. Af indslaget fremgik det, at politiet undersøgte en række uopklarede forbrydelser, som man formodede den såkaldte ”Amagermand” havde begået, herunder en drabssag og en 15 år gammel firedobbelt voldtægtssag. Under omtalen af voldtægtssagen blev vist optagelser af det hus, hvor voldtægterne angiveligt havde fundet sted. Optagelserne omfattede både nye og gamle optagelser af huset og vejen. Af de nye optagelser var det muligt at se husets navn. Den nuværende ejer af huset klagede.

Klager anførte, at hun og hendes familie købte huset et par år efter den formodede voldtægt. Hun drev et Bed&Breakfast fra huset. Det var krænkende at se sin private bolig eksponeret i forbindelse med en så voldsom forbrydelse. Hun fandt det uden relevans at bringe billeder af husets nuværende udseende.

TV 2 anførte, at klager manglede retlig interesse i at klage til Pressenævnet, da hun ikke selv var direkte eller indirekte nævnt i udsendelsen. TV 2 anførte videre, at det tydeligt fremgik af indslaget, at der var tale om en gammel sag, og at der således ikke var nogen relation mellem forbrydelsen og klager.

Pressenævnet fandt, at klager havde retlig interesse i at få klagen behandlet. Nævnet fandt, at det var klart for seerne, at der ikke var forbindelse mellem klager og forbrydelsen. Uanset billederne af husets nuværende udseende var af begrænset offentlig interesse, fandt nævnet (flertallet) ikke grundlag for at kritisere TV 2.

Ét medlem var uenigt og ville udtale kritik af TV 2 for at bringe billeder af husets nuværende udseende, hvilket var unødvendigt for at få indslagets budskab frem. Nævnet udtalte ikke kritik.

Kendelse af 19. januar 2011 i sag nr. 10-70-00022.

Omtale af politianmeldelse med oplysning om navne – kritik/dissens

Dagbladet Børsen bragte artiklen ”Rotaryklub i politiets søgelys” med underoverskriften ”I flere år har Hadsten Rotary Klub været det sociale udgangspunkt for Aarhus Lokalbanks ledelse. Nu kalder Bagmandspolitiet personsammenfaldet ”særdeles interessant” i forbindelse med en aktuel sag om kursmanipulation i den østjyske lokalbank”.

Artiklen vedrørte Finanstilsynets politianmeldelse af Aarhus Lokalbank for kursmanipulation og beskrev tre navngivne personer som medlemmer af Hadsten Rotary Klub. De tre medlemmer klagede. Under sagen var fremlagt en udtalelse fra Statsadvokaturen for Økonomisk Kriminalitet (SØK), der oplyste, at klagerne ikke var genstand for politimæssig efterforskning.

Klagerne anførte, at Børsen antydede, at de skulle have deltaget i kursmanipulation, og at der ikke var nogen almen interesse, som talte for offentliggørelse af deres navne i artiklen.

Børsen anførte, at avisen på intet tidspunkt havde anklaget hverken medlemmer af Aarhus Lokalbanks ledelse eller medlemmer af Hadsten Rotary Klub for kursmanipulation. Avisen havde alene undersøgt personsammenfaldet og forelagt det for SØK.

Pressenævnet (flertallet) fandt, at artiklen gav indtryk af, at klagerne var genstand for politimæssig efterforskning i forbindelse med politianmeldelsen af Aarhus Lokalbank. Nævnet fandt videre, at

der ikke var nogen almen interesse i at nævne klagerens navn i artiklen, da der alene var indgivet politianmeldelse mod Aarhus Lokalbank.

Ét medlem var uenigt og fandt, at medlemskabet af rotaryklubben og af bankens repræsentantskab var objektive kendsgerninger, ligesom statsadvokaten havde bekræftet, at en ledende medarbejder hos SØK havde udtalt, at personsammenfaldet var interessant. Dette medlem mente derfor, at der var dækning for artiklens rubrikker. Nævnet udtalte kritik.

Kendelse af 22. marts 2011 i sag nr. 10-70-00028.

Journalister på privat ejendom – ikke kritik

TV 2/FYN bragte nyhedsindslaget *"Juletræsbranchen undersøges"* om brugen af østeuropæisk arbejdskraft. I indslaget blev bragt optagelser af arbejdet på en privat ejendom, dels af medarbejdere i færd med at læsse grantræer på en lastbil, dels billeder af medarbejdere i et frokostrum. Ejeren af ejendommen gav et interview på ejendommen, men klagede efterfølgende.

Klager anførte, at TV 2/FYNS medarbejder var trængt ulovligt ind på hendes ejendom, og at hun havde forbudt, at de lavede optagelser med de ansatte. Offentliggørelsen af optagelserne var en krænkelse af privatlivets fred.

TV 2/FYN afviste både, at der var tale om ulovlig indtrængen på privat ejendom og krænkelse af privatlivets fred, ligesom tv-stationen afviste, at fotografen havde fået besked på ikke at optage i frokoststuen.

Pressenævnet fandt, at parterne havde afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt klager over for TV 2/FYN gjorde opmærksom på, hvor på ejendommen hun ikke ønskede, at de filmede. På baggrund af de begrænsede muligheder for at føre bevis kunne nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring der var den rigtige. Under disse omstændigheder, og da klager i øvrigt ved sin adfærd accepterede pressens tilstedeværelse, fandt nævnet ikke grundlag for at fastslå, at TV 2/FYN havde krænket klagers privatliv ved offentliggørelsen af billedmaterialet.

Kendelse af 19. januar 2011 i sag nr. 11-70-00031.

Indlæg på Facebook – ikke kritik

Welsh Corgi Klubbens medlemsblad Corgi Nyt bragte artiklen *"Tildeling af misbilligelse"*, der gav et indlæg på Facebook. Indlægget var skrevet af klager på en anden persons Facebook-profil.

Klager anførte, at dele af en privat e-mail sendt til en veninde var blevet offentliggjort i Corgi Nyt. Hun var ikke orienteret om, at e-mailen eller misbilligelsen ville blive offentliggjort.

Corgi Nyt anførte, at klagers indlæg ikke var en personlig e-mail, da indlægget var sendt til modtagerens Facebook-profil, som er tilgængelig for modtagerens ca. 1.580 venner. Corgi Nyt havde før offentliggørelsen af artiklen telefonisk kontaktet klager med henblik på en kommentar, men klager afbrød samtalen. Corgi Nyt havde herefter sendt artiklen til klager.

Pressenævnet lagde til grund, at klagers indlæg var skrevet på modtagerens Facebook-profil. Da klager selv havde viderebragt indlægget til en anden persons profil, var det som udgangspunkt uden betydning, om modtagerens profil var åben eller lukket. Indlægget var blevet læst af mange personer og havde givet anledning til debat, men også til, at Dansk Kennel Klub på baggrund af en klage havde tildelt klager en misbilligelse. Corgi Nyt havde derfor været berettiget til at offentliggøre klagers Facebook-indlæg.

Kendelse af 22. marts 2011 i sag nr. 11-70-00032.

Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse af 9. november 2011 udtalt sig om brugen af oplysninger fra Facebook inden for den offentlige forvaltning. Udtalelsen og dens betydning for Pressenævnet gennemgås i dette kapitels afsnit 1.1.

Kronologi i en dokumentarudsendelse – kritik

Danmarks Radio bragte på såvel deres internetbaserede medier som på DR1 og DR2 udsendelsen ”En Klima-Krimi”. I udsendelsen indgik dele af lydoptagelser fra politiets radiokommunikation under en demonstration uden for Bella Center i forbindelse med klimatopmødet COP 15.

Udsendelsen indeholdt navnlig tre udtalelser fra politiets kommunikation over politiradioen. En delingsførers udtalelse måtte anses som en ordre til eventuel magtanvendelse mod tilstedeværende pressefolk og demonstranter, der hindrede politiet i at skabe fred og orden. Billedsiden i udsendelsen viste optagelser af politifolk med trukne knipler. De to demonstranter, seerne fulgte, blev efterfølgende idømt betingede fængselsstraffe for under demonstrationen at have opfordret demonstranter til vold mod politiet.

Københavns Politi klagede over udsendelsen.

Klager anførte navnlig, at Danmarks Radio ikke inden offentliggørelsen søgte at indhente kommentarer fra Københavns Politi, og at der var byttet rundt på rækkefølgen af udtalelserne i lydoptagelsen fra demonstrationen. Ifølge klager hidrørte lydoptagelsen og de anvendte billedoptagelser fra forskellige episoder under demonstrationen.

Danmarks Radio erkendte, at der burde være sket forelæggelse for Københavns Politi, men da udtalelserne på lydoptagelsen var ubestridte, burde dette ikke føre til kritik. Der var ifølge Danmarks Radio tale om ordret gengivelse af tre udtalelser. Det forhold, at de ikke blev bragt i kronologisk rækkefølge, ændrede ikke ved oplysningernes korrekthed. Reallyd og billeder stammede fra den samme demonstration inden for samme geografiske område og inden for en snæver tidsramme.

Pressenævnet udtalte kritik, da seerne ikke var blevet gjort opmærksomme på, at billederne ikke nødvendigvis afspejlede ordrene givet i lydoptagelserne over politiradioen, ligesom seerne heller ikke var gjort opmærksomme på, at de tre udtalelser i udsendelsen ikke var bragt i kronologisk rækkefølge.

Nævnet fandt endvidere, at Københavns Politi burde have haft forelagt udtalelserne, uanset at optagelserne fra politiradioen var ordrette udtalelser. Da lydoptagelsen var cirka et år gammel på offentliggørelses tidspunktet, var der ikke grundlag for at bringe den, førend Københavns Politi havde haft mulighed for at kommentere den. Københavns Politi var tillige berettiget til at få bragt et genmæle.

Kendelse af 27. april 2011 i sag nr. 11-70-00044.

Omtale af selvmord – kritik

Ekstra Bladet bragte i tillægget EKSTRA reportagen ”Selvmordernes bro”. I reportagen bragte avisen blandt andet historien om en tidligere bokseres selvmord. Manden var nævnt ved navn, ligesom den tidligere ægtefælle og søn blev omtalt ved fornavn. Artiklen var illustreret af et 29 år gammelt bryllupsbillede af afdøde og ægtefællen. Hustruens ansigt var ikke synligt. På et andet billede var en væg med billeder affotograferet. Sønnen var afbildet som barn. Den tidligere hustru og sønnen klagede.

Klagerne anførte, at de ufrivilligt var med i artiklen ved navns nævnelse, og at det ved hjælp af oplysningerne i artiklen og de ledsagende billeder var muligt at identificere dem. Klagerne anså brugen af deres rigtige navne for irrelevant for artiklens budskab.

Ekstra Bladet anførte, at fortællingen om afdøde ikke ville have mening uden at nævne afdødes fraskilte kone og den på det tidspunkt 4-årige søn. Bladet erkendte, at pårørende, der ikke ønsker at medvirke, skulle sløres. Avisen beklagede forholdet i en efterfølgende udgave af EKSTRA, og direkte over for klagerne.

Pressenævnet fandt, at de bragte fotografier ikke havde en sådan almen interesse, at der var grundlag for at fravige udgangspunktet om, at offentliggørelse af fotografier fra private begivenheder og

private hjem kræver samtykke. Nævnet udtalte kritik, men pålagde ikke offentliggørelse, da avisen allerede havde beklaget forholdet i avisen.

Kendelse af 27. april 2011 i sag nr. 11-70-00049.

Skjult kamera – ikke kritik

TV 2 bragte udsendelsen ”*Operation X: Når ører bliver til kroner*”. Udsendelsen var kritisk over for private høreklinikkers udlevering af høreapparater, herunder Dansk HøreCenter. Siden tilskudsordningen var ændret – så borgere kunne købe apparater fra private høreklinikker og få tilskud – var udleveringen steget med 80 procent. I udsendelsen blev vist en række skjulte tv-optagelser fra Dansk HøreCenters afdelinger, hvor to personers høreelse blev testet. Efterfølgende målinger på Bispebjerg Hospital viste, at der var udleveret høreapparat, selv om målingerne af personens høreelse ikke lå inden for de retningslinjer, Sundhedsstyrelsen havde udstukket for behandling. Direktøren for høreklinikken klagede.

Hørecenteret ville ifølge klager have givet den samme behandling til de to testpersoner ved en aftalt tv-optagelse. Klager anførte hertil, at hans kritiske holdning over for Sundhedsstyrelsens vejledning var offentligt kendt. Der var ifølge klager derfor ikke nogen saglig grund til at bruge skjult kamera.

TV 2 anførte, at man med brugen af skjult kamera forsøgte at undersøge, om Dansk HøreCenter udleverede høreapparater i strid med Sundhedsstyrelsens vejledning, og hvorvidt borgere, der henvender sig i en privat høreklinik, blev udsat for et mersalg. TV 2 ville ikke kunne have fået disse oplysninger, hvis man havde spurgt klager for åbent kamera. Kritikpunkterne, der specifikt rettede sig mod Dansk HøreCenter, fik klager forelagt og mulighed for at kommentere i udsendelsen.

Pressenævnet anførte, at nævnet ved bedømmelsen af, om offentliggørelsen af optagelserne indhentet med skjult kamera var berettiget, på den ene side havde lagt vægt på, at det af en af optagelserne fremgik, at Dansk HøreCenter var villig til at sende en anmodning om tilskud på kundens vegne, selv om virksomhedens medarbejder oplyste, at der ifølge Sundhedsstyrelsens vejledning ikke tilkendes tilskud til høreapparater til personer med tinnitus. På den anden side fandt nævnet det tvivlsomt, om dokumentationen kun kunne indhentes med brugen af skjult kamera, idet klager kommenterede og vedgik Dansk HøreCenters praksis. Efter en samlet vurdering fandt nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at kunne fastslå, at hensynet til direktøren og Dansk HøreCenter oversteg den offentlige interesse. Nævnte bemærkede, at de menige medarbejdere, der optrådte i udsendelsen, var slørede.

Kendelse af 27. april 2011 i sag nr. 11-70-00053.

Anvendelse af videoafhøring fra politiet – kritik/dissens

TV 2 sendte udsendelsen ”*TV 2 Dok: Man slår da børn*”, hvori der indgik cirka 50 sekunder af en videoafhøring af et barn. Af optagelsen fremgik det, at barnet beskyldte faderen for at udøve vold. Drengen var effektivt sløret. Forældrene, der havde forældremyndigheden over sønnen, klagede.

Klagerne anførte, at de ikke har givet tilladelse til, at TV 2 eller andre måtte vise optagelser af deres søn.

TV 2 anførte, at optagelserne var udleveret af Østjyllands Politi, der også havde godkendt udsendelsen, og at det var umuligt for andre end de personer, der tidligere havde set den pågældende videoafhøring, at genkende barnet.

Pressenævnet udtalte, at videoafhøringer ikke er undergivet offentlighed, og den afhørte har en berettiget forventning om, at en sådan videoafhøring ikke gengives i et massemedie, medmindre den pågældende har givet sit samtykke hertil. Dette gælder, uanset om den pågældende var sløret. Da der ikke var givet samtykke, fandt Pressenævnet, at TV 2 havde handlet i strid med god presseetik ved at bringe optagelserne. Pressenævnets flertal fandt ikke, at der var særligt tungtvejende

grunde til, at optagelserne kunne bringes uden samtykke. Det var dog et formildende forhold, at Østjyllands Politi havde udleveret optagelserne og godkendt sløringen, men det kunne ikke fritage TV 2 for at sikre sig, at der var meddelt samtykke.

Ét medlem var uenigt og ville ikke udtale kritik, da emnet for udsendelsen havde stor samfundsmæssig betydning, og da sløringen af drengen og hans sag var så effektiv, at ingen udenforstående kunne identificere sagen og de implicerede. Ifølge medlemmet måtte TV 2 anses for at have handlet i god tro, når fortroligt materiale var udleveret af en offentlig myndighed, som tillige efterfølgende havde godkendt brugen af det pågældende materiale.

Kendelse af 27. april 2011 i sag nr. 11-70-00057.

Berigtigelse af forkerte oplysninger – delvis kritik

TV SYD bragte nyhedsindslaget ”*Styren-afsløring: LM bryder loven*”. I indslaget blev LM Wind Power A/S kritiseret for at have haft kendskab til problemer med styrendampe uden at skride ind. Ifølge indslaget vedrørte det fabrikker i Vojens og Lunderskov. I indslaget omtalte TV SYD styrendampe på LM og oplyste, at Arbejdstilsynet tilbage i 2004 havde pålagt selskabet at ændre metoden til at måle grænseværdierne for dampene. Det fremstod som om LM ikke havde informeret sine medarbejdere om Arbejdstilsynets afgørelser. Det er et krav efter arbejdsmiljøloven.

De medarbejdere, der udtalte sig i indslaget, arbejdede imidlertid ikke på fabrikken i Vojens. De arbejdede i Lunderskov, hvor der ikke var udstedt påbud.

LM Wind Power A/S anførte, at selskabet ifølge loven var forpligtet til at gøre sikkerheds- og tillidsrepræsentanter inden for ”vedkommende område” bekendte med de afgørelser, Arbejdstilsynet har truffet. LM har løbende sørget for en orientering af sikkerhedsrepræsentanterne, ligesom korrespondancen med Arbejdstiljøklagenævnet er underskrevet af sikkerhedsrepræsentanter fra LM. TV SYD kunne have konstateret det ved at gennemgå myndighedens sagsbehandling.

TV SYD anførte, at de medvirkende tillidsfolk ikke arbejdede på fabrikken i Hammelev i Vojens, hvor målingerne blev foretaget. Samtlige tillidsfolk på fabrikkerne anså imidlertid LM som én stor virksomhed.

Pressenævnet fandt, at TV SYD havde tilsidesat god presseskik ved at give indtryk af, at LM ikke havde overholdt pligten til at orientere sine medarbejdere uden at orientere seerne om, at medarbejderne arbejdede på fabrikken i Lunderskov, hvorimod påbuddene vedrørte fabrikken i Vojens. Nævnet udtalte tillige kritik af, at TV SYD ikke berigtigede oplysningen, da LM gjorde stationen opmærksom på det.

Kendelse af 24. august 2011 i sag nr. 11-70-00088.

Omtale af sexliv – ikke kritik

Ekstra Bladet bragte forsideoverskriften ”*[Morder] hemmeligt gift i fængslet*” og omtalte inde i avisen, at en morder var blevet gift. Parret havde inden offentliggørelsen udsendt en pressemeddelelse, hvor man frabad sig omtale af ægteskabet. Forud for artiklens offentliggørelse havde hustruen på den offentligt tilgængelige hjemmeside baby.dk indgået i en debat omkring sit ægteskab med morderen, der var dømt for tredobbelt manddrab. Drabssagen havde fået massiv medieomtale, ligesom morderen blandt andet havde medvirket i interviews og været medforfatter på en bog, hvori parrets sexliv var omtalt.

Parret klagede til Pressenævnet.

Parret anførte, at omtalen af brylluppet og deres sexliv var i strid med god presseskik. De havde selv arbejdet på at gøre brylluppet til en stilfærdig begivenhed, hvilket avisen var bekendt med.

Ekstra Bladet anførte, at morderen er almindelig kendt i offentligheden, og at hustruen var klar over, at hendes relationer til ægtefællen og ægteskabet med samme var et kontroversielt anliggende. Avisen henviste endvidere til bogen med morderen som medforfatter.

Pressenævnet udtalte, at et ægteskab måtte anses for en glædelig, men privat begivenhed. Under henvisning til debatten på baby.dk og den massive medieomtale af drabssagen samt morderens interviews fandt nævnet ikke grundlag for at kritisere omtalen af brylluppet eller parrets seksuelle forhold, der ellers også henhører under privatlivets fred.

Kendelse af 24. august 2011 i sag nr. 11-70-00104.

Journalist navngivet ved kritisk artikel – ikke kritik

Politiken bragte artiklen ”3-dobbelt synder udløser krav om bøder til medier” i forbindelse med en debat om, hvorvidt Pressenævnet skulle have kompetence til at udstede bøder til medier. En journalist hos B.T. var omtalt ved navns nævnelse som ”3-dobbelt synder”. B.T. havde i tre sager fået kritik i Pressenævnet for artikler, hvor den pågældende journalists navn havde fremgået af artiklens byline. Journalisten klagede.

Journalisten anførte, at det var i strid med god presseskik at navngive ham, da kritikken i Pressenævnets sager var rettet mod mediet B.T.

Politiken anførte, at journalisten var nævnt i byline til artiklerne.

Pressenævnet bemærkede indledningsvis, at det er mediet – og ikke den enkelte journalist – der er part i nævnets sager, når der indgives klage over offentliggjorte artikler. Journalisters arbejde er offentligt tilgængeligt, ligesom de krediteres med navns nævnelse i byline og i nogle tilfælde også med billedidentifikation. Under hensyn til, at B.T.s journalist havde været angivet i bylinen med navns nævnelse i de tre artikler, fandt Pressenævnet ikke grundlag for at kritisere Politiken for ikke at have sløret journalistens identitet ved omtalen af hans arbejde, også selv om han ikke var en ledende medarbejder.

Kendelse af 12. september 2011 i sag nr. 11-70-00103.

Omtale af drabsoffer – ikke kritik

Ekstra Bladet bragte portrætartiklen ”Djævlens advokat” om en forsvarsadvokat. I den forbindelse fortalte advokaten om en sag, som hun havde været i retten med den dag, hvor avisen havde fulgt hendes arbejdsdag. Forsvarsadvokaten beskrev en række detaljer vedrørende en drabssag. Herudover viste advokaten Ekstra Bladets journalist et billede af afdøde optaget i retsmedicinens lokale. Billedet var beskrevet med ord i artiklen. Den afdødes datter klagede.

Datteren anførte, at det var i strid med god presseskik at udpensle hendes fars sidste minutter i live.

Ekstra Bladet anførte, at straffesagen mod afdødes kæreste beskrev forsvarsadvokatens faglige arbejde, og at der var tale om en offentlig retssag.

Pressenævnet tilkendegav, at Ekstra Bladets detaljerede beskrivelse af retsmedicinens fotografier af afdøde kunne virke krænkende, men at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik.

Kendelse af 12. september 2011 i sag nr. 11-70-00108.

Manglende forelæggelse for forening – kritik

TV 2 bragte udsendelsen ”Klumphuggerne: Fix og færdig”, som omtalte problemer med håndværksarbejde udført af et bestemt selskab. I den forbindelse henviste udsendelsen til, at der var flere utilfredse kunder. På et tidspunkt i udsendelsen står studieværten foran en række huse med navnet på en andelsforening, der kort omtales i udsendelsen. Andelsforeningen klagede.

Andelsboligforeningen anførte, at foreningen ejer boligerne. Den enkelte andelshaver har alene en brugsret til en bolig. Foreningen fandt det derfor uheldigt, at der var bragt udtalelser fra enkelte andelshavere uden at få oplysningerne bekræftet af formanden, der kunne dokumentere omfanget af de nævnte mangler.

TV 2 anførte, at udsendelsen var kritisk over for håndværkeren, men udsendelsen indeholdt ikke en kritik af foreningen eller de enkelte beboere.

Pressenævnet fandt, at TV 2 skulle have indhentet foreningens kommentar eller på anden måde undersøgt omfanget af manglerne på tidspunktet for udsendelsens offentliggørelse. Nævnet udtalte derfor kritik.

Kendelse af 12. september 2011 i sag nr. 11-70-00109.

Omtale af to år gammel byretsdom – delvis kritik

bt.dk bragte under overskriften *”Danmarks 13 mest radikale højre-ekstremister. Her er højrefløjens bøller”* en omtale af personer på den yderste højrefløj og deres domme. I et tilhørende persongalleri var der omtalt domme fra 30 dages fængsel og op til otte års fængsel. Én af personerne blev i 2008 idømt 40 dages ubetinget fængsel for et værtshusslagsmål (vold). Denne person klagede.

Den dømte anførte, at han ikke hørte til blandt landets 13 mest højreekstremistiske personer eller kunne sammenlignes med blandt andre en norsk masse-morder. I 2008 havde klager haft omgang med grupperingerne Danmarks Nationale Front og Vederfølner, men aldrig været medlem. Han havde ikke haft kontakt med det højreorienterede miljø siden 2008.

Bt.dk havde blandt andet efterfølgende præciseret, at klager ikke havde været medlem.

Pressenævnet fandt, at straffesagen på tidspunktet for omtalen på bt.dk mere end to år efter byrettens dom ikke længere havde offentlig interesse i relation til klager, men at den på tidspunktet havde en offentlig interesse i relation til fokuseringen på højreekstremistiske grupperinger. Som følge af den forløbne tid siden dommen, dommens karakter og formålet med artiklen burde avisen have sløret navnet på klager, og nævnet udtalte kritik af den manglende sløring.

Kendelse af 3. oktober 2011 i sag nr. 11-70-00115.

Facebook – kritik

TV 2/FYN bragte nyhedsindslaget *”Skarpe udtalelser på Facebook”*, der blandt andet viste tv-optagelser af en politikers Facebook-profil og læste en statusopdatering op. Tv-stationen havde via en af politikerens Facebook-venner fået adgang til profilen. Politikeren klagede.

Politikeren anførte, at hendes Facebook-profil var lukket/ikke offentlig tilgængelig. Der var vist optagelser fra den med billeder af hendes kæreste og venner samt de kommentarer, der var skrevet i det lukkede forum. Hun havde over for mediet accepteret, at der blev refereret, hvad hun havde skrevet, men TV 2/FYN havde ikke fået tilladelse til at vise optagelser fra profilen.

TV 2/FYN anførte, at der var 545 venner tilknyttet Facebook-profilen, og at det virkede usandsynligt, at en enkelt person kunne have en privat, venskabelig relation til så mange. Politikeren anvendte profilen som et politisk værktøj. I stedet for blot at referere profilen fandt tv-stationen det uproblematisk at vise profilen.

Det er Pressenævnets opfattelse, at oplysninger på lukkede profiler er forbeholdt de personer, der har fået tilladelse til at have adgang til profilen. Derfor har medierne som udgangspunkt ikke adgang til at bruge disse informationer, medmindre materialet fra den lukkede profil har så stor samfundsmæssig interesse, at offentliggørelsen overstiger hensyn til indehaveren af profilen.

Klager havde indstillet sin profil, så hun skulle acceptere udefrakommende som ”ven” for, at disse fik adgang. Allerede fordi politikeren havde givet tilladelse til, at TV 2/FYN kunne referere den pågældende kommentar, fandt nævnet, at optagelserne fra Facebook-profilen ikke havde en sådan nyhedsværdi, at der var grundlag for at offentliggøre optagelser fra profilen – der også viste andre forhold – uden samtykke. Nævnet udtalte kritik af mediet for at bringe optagelserne.

Kendelse af 3. oktober 2011 i sag nr. 11-70-00117.

Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse af 9. november 2011 udtalt sig om brugen af oplysninger fra Facebook inden for den offentlige forvaltning. Udtalelsen og dens betydning for Pressenævnet gennemgås i dette kapitels afsnit 1.1.

Politianmeldelse mod politiker – ikke kritik/dissens

JyskeVestkysten bragte artiklen ”*Kommune tvangsfjerner byrådsmedlems søn*”. Artiklen omtalte en episode på forvaltningen, hvor et byrådsmedlems barn var mødt op og bedt om at blive fjernet fra hjemmet på grund af vold. Ifølge artiklen kom byrådsmedlemmet og hendes mand til stede. Deres adfærd havde resulteret i en politianmeldelse. Byrådsmedlemmet blev omtalt ved navns nævnelser, ligesom hendes billede var bragt. Medlemmet klagede.

Klager anførte, at sagen ikke havde offentlighedens interesse, så længe den ikke var færdigbehandlet. Skaden ville være enorm, hvis anklagerne viste sig grundløse.

JyskeVestkysten anførte, at sagen blev omtalt med klagers navn, fordi politiet måtte tilkaldes, og fordi klager var byrådsmedlem med det deraf følgende ansvar.

Pressenævnet (flertallet) fandt, at beskyldningerne om vold kunne få betydning for klagers valgbarhed, hvis de viste sig sande. Nævnet fandt derfor, at såvel anbringelsen af klagers søn som politianmeldelsen havde offentlig interesse og udtalte derfor ikke kritik af JyskeVestkysten for at omtale klager ved navns nævnelser.

Et medlem var uenigt og fandt ikke grundlag for at omtale klager ved navn.

Kendelse af 3. oktober 2011 i sag nr. 11-70-00126.

Skjult kamera og udelatte oplysninger – delvis kritik/dissens

Danmarks Radio sendte i nyhedsmagasinet *21 Søndag* et kritisk indslag om private ultralydsklinikers scanning for brystkræft. I den forbindelse udtalte andre læger sig kritisk, og der blev bragt skjulte optagelser fra en scanningsklinik i København.

I et andet eksempel fra klinikken blev den læge, der ejer klinikken, kritiseret for ikke at have fulgt Sundhedsstyrelsens vejledning om, hvordan der skulle undersøges for brystkræft med en såkaldt triplettest bestående af: 1) Klinisk undersøgelse, 2) Billeddiagnostik, og 3) Biopsi. Danmarks Radio, der var i besiddelse af patientjournalen, oplyste i udsendelsen, at lægen efter at have foretaget en ultralydsscanning ikke foretog yderligere. Af patientjournalen fremgik det imidlertid, at lægen ”foreslår resektion hos praktiserende spec. læge i kirurgi efter henvisning fra egen læge”.

Lægen klagede.

Lægen anførte, at mediet havde kunnet optage undersøgelsen for åbent kamera, hvis man havde spurgt. Klager anførte videre, at han overholdt Sundhedsstyrelsens vejledning.

Danmarks Radio anførte, at der ikke var grundlag for at kritisere brug af optagelser indhentet med skjult kamera. Den offentlige interesse i at belyse svaghederne ved den danske kræftbehandling var oplagt og havde været genstand for diskussioner og undersøgelser de senere år. I det foreliggende tilfælde måtte den offentlige interesse veje tungere end hensynet til den enkelte læge. Det var svært at afgøre, om dokumentation kunne være tilvejebragt på anden vis. Hvis en læge vidste, at undersøgelsen blev vist i fjernsynet, ville man være helt ekstraordinært omhyggelig og i særlig grad anbefale yderligere undersøgelser mv.

Under hensyn til den meget alvorlige kritik, der blev rettet mod lægen, fandt nævnet, at der påhvilede Danmarks Radio en forpligtelse til at udvise særlig omhu i forbindelse med gengivelsen af relevante oplysninger, som mediet var bekendt med. Det gav et misvisende indtryk af lægens dispositioner, at Danmarks Radio undlod at oplyse om lægens forslag til videre behandling, og nævnet udtalte kritik.

Pressenævnet (flertallet) fandt det ikke godt gjort, at Danmarks Radio var nødt til at anvende skjult kamera. Nævnet lagde vægt på, at Danmarks Radio ikke inden offentliggørelsen rettede henvendelse til lægen med anmodning om, at han ville medvirke. Lægens undersøgelsespraksis kunne belyses gennem forklaringer fra patienter, der medvirkede i udsendelsen, og en overlæge. Nævnet udtalte derfor kritik af Danmarks Radio for at bringe optagelserne.

Ét medlem var uenigt og fandt det usandsynligt, at dokumentationen kunne være indhentet uden brug af skjulte optagelser. Dette medlem ville derfor ikke kritisere mediet.

Kendelse af 1. november 2011 i sag nr. 11-70-00129.

I forlængelse af kendelsen anmodede Danmarks Radio om genoptagelse af sagen under henvisning til, at Pressenævnets kendelse indeholdt en forveksling af begreberne ”biopsi” og ”resektion”.

Nævnet genoptog behandlingen og afgjorde på ny sagen ved kendelse af 14. december 2011 i sag nr. 11-70-00173. Genoptagelsessagen førte til en ændring af ordet ”biopsi” til ”resektion”, men kritikken blev fastholdt.

Private billeder og citater fra internetdebat – delvis kritik

Politiken bragte en artikelseerie om den højreorienterede forening Organisationen (ORG) og navnlig formanden. Avisen bragte citater fra foreningens interne debatforum og private fotos fra en solhvervsfest. Af fotografierne fremgik det, at formanden fik overrakt en pakke, der viser sig at være en mørklødet dukke. Et andet billede viste et bål, hvor dukken angiveligt blev brændt. Artiklerne var blandt andet baseret på rapporten ”ORG – logen bag det ekstreme højre” fra det venstreorienterede researchkollektiv Redox.

Forud for artikelseriens offentliggørelse havde Politikens journalist mødtes med formanden. Sidstnævnte fremlagde over for Pressenævnet en optagelse af samtalen. Af samtalen fremgik det blandt andet, at journalisten nægtede at præcisere eller fremlægge materiale i sammenhæng for formanden uden et forudgående tilsagn om medvirken.

Foreningen og formanden klagede.

Klagerne anførte, at oplysninger om, at foreningen arbejdede for et racerent Danmark, og at foreningen havde afbrændt en mørklødet dukke under en fest, var af en sådan karakter, at avisen var forpligtet til at kontrollere/verificere disse inden offentliggørelsen. Det postulerede begivenhedsforløb havde aldrig fundet sted. Materialet var ifølge klager ulovligt tilvejebragt ved computerhacking.

Politiken anførte, at offentligheden havde en interesse i at kende til, hvad der foregik i et hemmeligt netværk, der i det skjulte søgte at påvirke dansk politik. Internt i foreningen var der direkte udtrykt en vilje til vold mod indvandrere, og ved medlemsarrangementer var der afbrændt kors og en mørklødet dukke. Politiken anførte videre, at der udelukkende var brugt materiale, når research havde kunnet sandsynliggøre, at det var lovligt tilvejebragt og autentisk materiale.

Pressenævnet fandt, at beskrivelsen af grupperinger på højrefløjen og deres handlinger var et så væsentligt samfundsmæssigt emne, at det var berettiget at bringe artiklerne om emnet, herunder at gengive citaterne fra foreningens interne debatforum, der var forbeholdt de personer, der havde fået tilladelse til at have adgang (et lukket netværk).

Pressenævnet udtalte videre, at der som udgangspunkt ikke var en sådan almen interesse knyttet til offentliggørelse af et fotografi fra en privat selskabelig sammenkomst, at det kunne bringes uden samtykke. Dette gjaldt ikke mindst, hvis fotoet – som den otte år gamle billedserie fra Solhvervet – viste en person i en situation, der i sammenhængen fremstod som kompromitterende. Personer kan i private sammenhænge meget vel optræde på en måde, der er udtryk for en ”joke” eller lign. Billederne var ikke taget med henblik på offentliggørelse, og der var ikke en sådan offentlig interesse knyttet til de konkrete fotos, at de kunne offentliggøres uden samtykke. Dette gjaldt ikke mindst, da avisen ikke ved forelægelse for formanden havde kontrolleret, hvorvidt billederne reelt viste det handlingsforløb, som blev beskrevet i avisen. Nævnet udtalte kritik af Politiken.

Kendelse af 1. november 2011 i sag nr. 11-70-00130.

Billede fra Facebook – ingen kritik

Ekstrabladet.dk bragte artiklerne ”*Studerende snydt i nethandel*”, ”*72-årig udlejer snydt af bogsvindler*” og ”*Bogsvindler har forfalsket lejekontrakt*” og Ekstra Bladet bragte artiklen ”*BAG TREMMER: Bogsvindler dømt for bedrageri*”. I artiklerne forholdt Ekstra Bladet sig kritisk til en boghandlers salg af lærebøger på internettet og hans manglende betaling af husleje samt vedkommendes forsøg på at forfalske hans egen lejers lejekontrakt. Til illustration af artiklerne ”*72-årig udlejer snydt af bogsvindler*” og ”*Bogsvindler har forfalsket lejekontrakt*” var bragt et portrætbillede af boghandleren.

Boghandleren klagede bl.a. over offentliggørelsen af hans portræt.

Klager anførte, at hans billede var hentet fra hans lukkede Facebook-profil uden hans samtykke.

Ekstra Bladet anførte, at klagers profil på Facebook var ”åben” (offentligt tilgængelig), således at enhver havde adgang til den.

Det fremgik af Facebooks privatlivspolitik, at profilm billeder altid er offentligt tilgængelige.

Det er Pressenævnets opfattelse, at oplysninger på lukkede profiler er forbeholdt de personer, der har fået tilladelse til at have adgang til profilen. Derfor har medierne som udgangspunkt ikke adgang til at bruge disse informationer, medmindre materialet fra den lukkede profil har så stor samfundsmæssig interesse, at offentliggørelsen overstiger hensyn til indehaveren af profilen.

Uanset opsætningen af klagers Facebook-profil var det muligt at se det billede, som var bragt på ekstrabladet.dk, uden at være accepteret som ”Facebook-ven” af klager. Nævnet fandt derfor ikke grundlag for at kritisere avisen for at bringe billedet uden samtykke.

Kendelse af 28. november 2011 i sag nr. 11-70-00149.

Folketingets Ombudsmand har i en udtalelse af 9. november 2011 udtalt sig om brugen af oplysninger fra Facebook inden for den offentlige forvaltning. Udtalelsen og dens betydning for Pressenævnet gennemgås i dette kapitels afsnit 1.1.

Hvem er sagsøgt: selskabet eller direktøren? – delvis kritik

Dagbladet Børsen bragte en artikelserie vedrørende en sag, hvor et selskab var anklaget for ulovlig karteldannelse (straffesag). Selskabet havde i USA indgået forlig med det amerikanske justitsministerium (samtidig omtales et gruppesøgsmål, hvor sagsøgerne havde nedlagt påstand om erstatning som følge af karteldannelsen (civilt søgsmål)). Af oplysningerne i en stævning fremgik det, at den tidligere salgsdirektør skulle have deltaget i møder med den øverste ledelse fra konkurrerende virksomheder. Han var ikke selv sagsøgt. I en af artiklerne blev han alligevel omtalt som ”sagsøgt”.

Direktøren klagede.

Klager anførte, at forliget var mellem det amerikanske justitsministerium og selskabet, og han var ikke nævnt i forliget. I relation til gruppesøgsmålet var han heller ikke part i sagen.

Dagbladet Børsen anførte, at avisen ikke havde tilkendegivet, at den tidligere salgsdirektør var skyldig i en lovovertrædelse.

Pressenævnet fandt, at det rettelig var selskabet, der var sagsøgt. Avisens omtale af klager som ”sagsøgt” gik således ud over, hvad der var dækning for i de faktiske forhold. Nævnet udtalte kritik. Derimod fandt nævnet, at overskriften ”Salgsdirektør udråbt til skurk” havde dækning i artiklen og stævningen.

Kendelse af 19. december 2011 i sag nr. 11-70-00150.

Journalisten som anmelder – alvorlig kritik

B.T. bragte artiklen ”*FÅR SKATTEKRONER FOR JYSK ADRESSE*”. Af artiklen fremgik det, at et folketingsmedlem efter B.T.s henvendelse til Frederiksberg Kommune nu skulle redegøre for sine boligforhold over for kommunen med henblik på at afgøre, om klageren uberettiget havde modtaget tilskud til en supplerende bolig for folketingsmedlemmer fra provinsen. I artiklen blev Frede-

riksbergs Kommunes kommunaldirektør citeret for, at kommunen ville kontakte klageren og bede om en redegørelse. Folketingsmedlemmet klagede.

Folketingsmedlemmet anførte, at hun på intet tidspunkt havde modtaget en henvendelse fra Frederiksberg Kommune med ønske om en redegørelse. Da hun fik nys om sagen – efter B.T.s henvendelse til Frederiksberg Kommune, men forud for artiklens offentliggørelse – sendte hun en redegørelse for sine boligforhold til henholdsvis B.T., bopælskommunen og Frederiksberg Kommune, hvor hun havde sin supplerende bolig. Avisen burde have kontaktet kommunaldirektøren igen, frem for at bringe forældede citater. Hun afviste, at redegørelsen kunne anvendes journalistisk af B.T.

B.T. anførte, at kommunaldirektøren ikke havde gjort indsigelse over for sine citater i artiklen, og at klager ikke ville give tilladelse til, at avisen brugte hendes redegørelse til en journalistisk vurdering af sagen.

Pressenævnet fandt, at B.T. ved sin henvendelse til Frederiksberg Kommune vedrørende klagers boligforhold foranledigede en anmeldelse. Da hverken Frederiksberg Kommune eller klagers bopælskommune efter modtagelsen af klagers redegørelse fandt anledning til at betvivle rigtigheden af klagers folkeregisteradresse, fandt Pressenævnet det ukorrekt, når B.T. skrev, at klager var blevet anmodet om at fremkomme med en redegørelse.

Nævnet fandt, at det påhvilede B.T. at kontrollere rigtigheden inden offentliggørelse. Dette gjaldt navnlig i det konkrete tilfælde, hvor det omtalte forhold skyldtes avisens eget initiativ. Da B.T. forud for artiklens offentliggørelse var bekendt med, at klager havde sendt en redegørelse til de to kommuner, havde avisen anledning til at undersøge, hvad der måtte være sket. Derved kunne offentliggørelsen af det fejlagtige forhold have været undgået. Da dette ikke skete, udtalte Pressenævnet alvorlig kritik af B.T. for utilstrækkelig research.

Kendelse af 19. december 2011 i sag nr. 11-70-00166.

Undladelse af væsentlig oplysning – delvis kritik

Århus Stiftstidende bragte forsiden ”*Vi dropper dyre taxa’er – så nu stiger prisen*”. Inde i avisen var bragt en sammenligning af priserne ved taxakørsel i byer i Danmark. I den forbindelse blev det oplyst, at København og Randers alene opererer med en starttakst og en kilometertakst. Aarhus Taxa, der var omtalt i artiklen, klagede.

Klager anførte, at prissammenligningen ikke var korrekt. København og Randers havde også en bestemmelse om en ventetidstakst. Den slog igennem, når taxaen kørte under 27,5 kilometer i timen, og når taxaen holdt stille.

Århus Stiftstidende anførte, at det var korrekt, at artiklen ikke tog højde for minuttaksten i København, og erkendte, at en taxatur i København kunne koste mere. Avisen bestred dog, at de beskrevne ventetider på 10 og 20 minutter på ture mellem fem og 21 kilometer var normen i den københavnske trafik.

Pressenævnet fandt, at det burde have fremgået, at der også opereredes med en ventetidstakst i København og Randers. Da det var en væsentlig oplysning, udtalte nævnet kritik af udeladelsen heraf.

Kendelse af 19. december 2011 i sag nr. 11-70-00171.

En fars retlige interesse – formalia

Danmarks Radio havde i ”*Aftenshowet*” bragt en omtale af en forældremyndighedssag, som moderen klagede over til Pressenævnet, som ved kendelse af 5. december 2011 i sag nr. 11-70-00147 kritiserede mediet for ikke at have forelagt beskyldninger om en ”bortførelse” af sønnen for moderen inden offentliggørelse.

Faderen anmodede efterfølgende om at få sagen genoptaget.

Uanset faderen havde en interesse i Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70-00147, fandt nævnet, at han ikke blev direkte berørt af nævnets afgørelse om, hvorvidt Danmarks Radio har tilsidesat god presseskik, og hvorvidt moderen havde krav på at få bragt et genmæle. Faderen var således ikke adressat for afgørelsen og havde ikke i øvrigt en sådan direkte, væsentlig og individuel retlig interesse, at han erhvervede partsstatus. Da faderen ikke kunne anses for part i kendelsen af 5. december 2011, blev hans anmodning om genoptagelse af samme sag afvist.

Kendelse af 20. december 2011 i sag nr. 11-70-00178.

2.2 Sager om genmæle

Reglerne om genmæle giver adgang til at korrigere oplysninger af faktisk karakter i en sag, der har været omtalt i et massemedie. Den, som oplysningerne vedrører, kan fremsætte anmodning om genmæle, og anmodningen skal altid først fremsættes til vedkommende massemedie selv. Anmodningen til mediet skal være skriftlig, og fristen er fire uger regnet fra offentliggørelsen i mediet, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3. Hvis mediet afslår at bringe genmælet, eller genmælet er ufyldstgørende, kan sagen indbringes for Pressenævnet. Dette skal ske senest fire uger efter at mediets svar er kommet frem, jf. medieansvarslovens § 40, stk. 1 og stk. 2.

Mediet kan kræve, at den, der fremsætter anmodningen, selv udformer genmælet, og genmælets indhold skal i alt væsentligt være begrænset til nødvendige faktiske oplysninger, jf. medieansvarslovens § 38.

Pressenævnet har udarbejdet en vejledning, der indeholder oplysninger om betingelser for og udformning af genmæle m.v. Vejledningen kan hentes på Pressenævnets hjemmeside under fanebladet Klagevejledning, Vejledning om genmæle, og kan desuden fås i nævnets sekretariat.

Til illustration af nævnets praksis refereres nedenfor enkelte af nævnets sager fra 2011. Til yderligere belysning af Pressenævnets praksis på området henvises til nævnets tidligere årsberetninger.

Kommentarer til rettelser – grundlag for genmæle

Økonomisk Ugebrev bragte artiklen ”*Finanstilsynet greb ind over for Sampension*” vedrørende en inspektion hos Sampension. Sampension anmodede herefter Økonomisk Ugebrev om at bringe et genmæle med fire punkter.

Ugen efter bragte ugebladet artiklen ”Sampension tvivler på egen overlevelsesplan” vedrørende Sampensions mulighed for at opfylde kapitalkravene i Solvens II-reglerne. I tilknytning til artiklen bragte Økonomisk Ugebrev genmæleanmodningens punkter 2-4 under overskriften ”Rettelse”. I sammenhæng med rettelsen bragte ugebladet sine bemærkninger til punkt 1 i genmæleanmodningen. Sampension klagede.

Sampension anførte, at den måde, hvorpå ugebladet bragte klagers genmæle, var i strid med god presseskik, da genmælet var bragt sammen med ugebladets afslag vedrørende første punkt.

Økonomisk Ugebrev anførte, at ugebladet havde forholdt sig til Sampensions klagepunkter og imødekommet tre af de fire klagepunkter.

Af medieansvarsloven § 39 fremgår det, at genmælet skal offentliggøres vederlagsfrit uden unødigt forsinkelse og bringes på en så fremtrædende måde, som det efter omstændighederne med rimelighed kan forlanges. Redaktionelle bemærkninger i umiddelbar tilknytning til offentliggørelsen skal indskrænkes til faktiske oplysninger.

Pressenævnet fandt, at Økonomisk Ugebrev ved at bringe sine kommentarer til genmæleanmodningens punkt 1 i sammenhæng med rettelsen af genmæleanmodningens punkter 2-4 havde bragt redaktionelle kommentarer i strid med medieansvarslovens § 39, og ugebladet blev derfor pålagt at bringe en rettelse igen.

Kendelse af 27. april 2011 i sag nr. 11-70-00048.

Konkret sag anvendt som illustration – grundlag for genmæle

DR1 sendte i forbrugermagasinet Kontant indslaget ”*Fusk med fisk*”. I indslaget blev vist en række klip vedrørende salg fra ”fiskebiler”, herunder fiskebiler, der ikke overholdt lovgivningen. Forbrugerombudsmandens sager blev omtalt, og i den forbindelse blev der vist billeder fra ombudsmandens kontor. På bordet lå et omslag, hvor det var muligt for seerne at læse parternes navne. Fiskemanden, der var part i den pågældende sag, klagede til Pressenævnet.

Fiskemanden anførte, at han havde fået reaktioner fra kunder – og mistet kunder – der havde fået det indtryk, at han ikke overholdt reglerne. Hans sag hos Forbrugerombudsmanden var ikke afsluttet, og man vidste derfor ikke, om han var uskyldig i påstandene.

Danmarks Radio anførte, at fiskemanden ikke var genstand for kritik i udsendelsen. Det var korrekt, at der verserede en sag hos Forbrugerombudsmanden.

Pressenævnet fandt, at Danmarks Radio havde bragt et faktisk forkert indtryk af, at Forbrugerombudsmanden havde udtalt kritik af fiskemanden. Da forholdet var egnet til at påføre klager skade af betydning, blev Danmarks Radio pålagt at bringe et genmæle på DR1. Nævnet fandt endvidere, at det var i strid med god presseskik at anvende sagsomslaget som illustration uden at indhente fiskemandens kommentarer.

Kendelse af 12. september 2011 i sag nr. 11-70-00106.

E. REGISTER

Registret indeholder emner omtalt i årsberetningerne 1992-2011.

Emne	År	Side
112-udsendelser	2001	s. 12
Adresseændring, klagefrist	2005	s. 19
Advarsler	2007	s. 20
Afdød, partsevne	2002	s. 5
Agent provocateur	1998	s. 8
Anmeldelse, ansvarshavende redaktør	1995	s. 9
	1996	s. 7
	1997	s. 14
Anmeldelse, hjemmeside	1997	s. 14
Anmeldelse, virkningstidspunkt	2006	s. 22
Anmeldelser, af film, bøger etc.	2001	s. 15
Annoncer, forelæggelse	1997	s. 9
Anonymisering, billedmateriale	2006	s. 21
Arkivmateriale	2004	s. 20
Artikelseerie	2000	s. 11
Artikelseerie, klagefrist	2005	s. 19
Berigtigelse	2000	s. 10
	2004	s. 22
Berigtigelse, definition	1998	s. 10
Berigtigelse, fast rubrik	1998	s. 5
Berigtigelse, indhold	2001	s. 13
Bevis, modstridende forklaringer	2003	s. 21
Billedbrug, identifikation	1996	s. 6
Billedmanipulation	2002	s. 8
Billedmateriale	2000	s. 11
Billedmateriale, anonymisering	1996	s. 7
	2006	s. 21
Billedmateriale, samtykke	1994	s. 5
Blogs	2004	s. 19
Bøde, dom	1998	s. 14
Båndede samtaler	1997	s. 10
	2004	s. 21
Båndede samtaler, telefoninterview	2006	s. 19
Båndede samtaler, telefonsamtale	2005	s. 21
Citat	2002	s. 11
	2003	s. 21
Citathistorier, forelæggelse	2007	s. 20
Citathistorier, Ritzaus Citattjeneste	2006	s. 20
Database, Lov om massemediers informationsdatabaser	1993	s. 65
	1994	s. 83
Datatilsynet, sletning	2009	s. 20

Debatindlæg	2000	s. 12
	2004	s. 20
Debatindlæg, forelæggelse	1997	s. 9
Debatindlæg, internettet	2006	s. 21
Debatindlæg, redigering	1993	s. 7
	1996	s. 6
Debatindlæg, sprogbrug	2001	s. 17
Dokumentarprogrammer	2001	s. 12
E-mail, klage	1999	s. 8
	2000	s. 8
	2002	s. 4
Egen drift	1995	s. 9
	1999	s. 7
Egen drift, forretningsorden	1994	s. 7
Egen drift, inhabilitet	1997	s. 6
Egen drift, konkrete sager	1997	s. 5
Elektroniske debatfora	2004	s. 19
Elektroniske medier, anmeldelse	1998	s. 13
Ensidighed	2003	s. 23
Erhvervsjournalistik	1995	s. 7
Erstatning	2010	s. 22
Etniske minoriteter, sigøjnere	1993	s. 6
Etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Facebook	2009	s. 18
Facebook, Folketingets Ombudsmand	2011	s. 20
Fiktion, fiktiv sammenhæng	2001	s. 16
Fogedforbud	2009	s. 20
Forelæggelse	2002	s. 10
Forelæggelse, citathistorier	2007	s. 20
Forelæggelse, flere medier	1998	s. 9
Forelæggelse, forsøg	1997	s. 9
Forening, partsevne	2002	s. 5
Formkrav, e-mail	1999	s. 8
	2000	s. 8
	2002	s. 4
Foto	2000	s. 11
Fremmedsprog	2004	s. 19
Genmæle, definition	1998	s. 10
Genmæle, faktiske oplysninger	2000	s. 12
Genmæle, klagevejledning	1996	s. 7
Genmæle, offentliggørelse	1997	s. 6
	1998	s. 6
Genmæle, redaktionelle bemærkninger	1997	s. 7
Genmæle, straffesag	1997	s. 13
Genmæle, udformning	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1996	s. 5
Genmæle, vejledning	1999	s. 11

Genoptagelse	2008	s. 18
Gentagelse, krænkelser	1998	s. 13
Genudsendelse	2008	s. 18
God presseskik, massemediernes handlemåde	1993	s. 6
Grundloven § 63	1998	s. 7
Helligdage, klagefrist	2005	s. 19
Hjemmeside, anmeldelse	1997	s. 14
	1998	s. 13
Høring, krænkende oplysninger	1995	s. 5
Identitet, efterprøvelse	2003	s. 22
Informationsdatabaser, Lov om massemediers	1993	s. 65
	1994	s. 83
Injurier, kompetence	2006	s. 21
Internetmedier, anmeldelse	1997	s. 14
	1998	s. 13
Internettet, debatindlæg og ledere	2006	s. 21
Internettet, klagefrist	2007	s. 19
Internettet, offentliggørelse	2005	s. 23
Internettet, sletning	2009	s. 20
Interview	1998	s. 9
	2003	s. 21
Interview, mindreårige	2004	s. 21
Interview, radio og tv	1996	s. 5
Journalisters adfærd	1997	s. 13
Journalistisk arbejdsmetode, massemediernes handlemåde	1993	s. 6
Journalnumre, nye	2010	s. 6
Kanal 4, kompetence	2008	s. 20
Kendelsesresumé, offentliggørelse	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
Kendelsesresumé, ordlyd	2006	s. 19
Kendelsesresumé, placering	1995	s. 5
Kendelsesresumé, udformning	1996	s. 5
Kildeangivelse	2002	s. 9
Kildekreditering	2001	s. 11
Klage, medie under konkurs	2002	s. 7
Klage, videregivelse	2006	s. 20
Klagefrist, adresseændring	2005	s. 19
Klagefrist, artikelserie	2005	s. 19
Klagefrist, helligdage	2005	s. 19
Klagefrist, internettet	2007	s. 19
Klagefrist, manglende klagevejledning	2003	s. 20
Klagefrist, mediernes behandling	2003	s. 20
Klagefrist, mediernes interne klageorganer	2011	s. 23
Klagefrist, noninformation	2005	s. 20
Klagevejledning	1999	s. 9
	2003	s. 20
Klagevejledning, genmæle	1996	s. 7

Kompetence, erhvervsjournalistik	1995	s. 7
Kompetence, fogedforbud	2009	s. 20
Kompetence, god presseskik og genmæle	1992	s. 5
Kompetence, injurier	2006	s. 21
Kompetence, Kanal 4	2008	s. 20
Kompetence, navneforbud	1997	s. 12
Kompetence, ophavsret	2001	s. 11
Kompetence, retsplejeloven	1993	s. 6
Kompetence, sletning	2009	s. 20
Kompetence, straffeloven	1993	s. 5
Kompetence, TV 3	1995	s. 7
Konkurs, mediet under konkurs	2002	s. 7
Krænkelse, gentagelse	1998	s. 13
Krænkende oplysning	2002	s. 10
Krænkende oplysning, høring	1995	s. 5
Lokalradio- og tv-virksomhed, ansvarshavende redaktør	1996	s. 7
Læserbreve	2000	s. 12
	2003	s. 21
	2004	s. 20
Læserbreve, forelæggelse	1997	s. 9
Læserbreve, redigering	1993	s. 7
	1996	s. 6
Læserbreve, sprogbrug	2001	s. 17
Manglende offentlighedsloven, straffesag	1995	s. 6
	1996	s. 6
	1997	s. 13
	1998	s. 14
Medieansvarsloven § 1, nr. 2	2008	s. 20
Medieansvarsloven § 5	1995	s. 9
	1996	s. 7
Medieansvarsloven § 5, redaktørskifte	1997	s. 14
Medieansvarsloven § 8	1998	s. 13
	2006	s. 22
Medieansvarsloven § 38	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1996	s. 5
Medieansvarsloven § 39	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 39, placering	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 39, redaktionelle bemærkninger	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 39, straffesag	1997	s. 13
Medieansvarsloven § 40	1996	s. 7
Medieansvarsloven § 43	1998	s. 8
	1999	s. 5
Medieansvarsloven § 44	1995	s. 9
	1997	s. 5
	1999	s. 7
	2002	s. 4
Medieansvarsloven § 44, inhabilitet	1997	s. 6

Medieansvarsloven § 46	1995	s. 7
Medieansvarsloven § 49	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
	1998	s. 14
	1999	s. 10
	2000	s. 8
	2002	s. 5
	2006	s. 19
Medieansvarsloven § 49, bøde	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 49, kommenterende tilføjelse	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 49, placering	1997	s. 7
	2010	s. 20
Medieansvarsloven § 49, placering i magasiner	2011	s. 21
Medieansvarsloven § 49, udformning	1996	s. 5
Medieansvarsloven § 53	1998	s. 7
Medieansvarsloven eller retsplejeloven	1993	s. 6
Mediekoncern, samtykke	2008	s. 19
Mindreårige, interview	2004	s. 21
Mindreårige, samtykke	2000	s. 9
Modstridende forklaringer	2003	s. 21
Nationalitet, etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Navneforbud	1997	s. 12
Noninformation	1995	s. 6
Noninformation, klagefrist	2005	s. 20
Nyhedsbureau	1998	s. 13
Nyhedsbureau, offentliggørelse	2006	s. 20
Offentlige personer, forhåndstilkendegivelser	2001	s. 15
Offentlige personer, privatlivets fred	2002	s. 8
Offentliggørelse	1999	s. 10
	2002	s. 5
Offentliggørelse, bøde	1997	s. 6
Offentliggørelse, bandede samtaler	2004	s. 21
Offentliggørelse, elektronisk medie	1998	s. 8
Offentliggørelse, genmæle og kendelsesresumé	1997	s. 6
Offentliggørelse, internettet	2005	s. 23
Offentliggørelse, kommenterende tilføjelse	1997	s. 7
Offentliggørelse, nyhedsbureau	2006	s. 20
Offentliggørelse, ordlyd	2006	s. 19
Offentliggørelse, placering	1997	s. 7
	1998	s. 6
	2010	s. 20
Offentliggørelse, placering i magasiner	2011	s. 21
Offentliggørelse, straffesag	1996	s. 6
Offentliggørelse, tidspunkt	1999	s. 9
	2000	s. 8
Ophavsret, kompetence	2001	s. 11
Oversættelse	2004	s. 19

Partsevne, afdød	2002	s. 5
Partsevne, arbejdsgivere	2007	s. 19
Partsevne, fagforening	1999	s. 5
Partsevne, Forbrugerombudsmanden	1998	s. 8
Partsevne, grupperinger	1994	s. 6
Partsevne, ophørt forening	2002	s. 5
Partsindlæg	2003	s. 23
Pressekort	2010	s. 7
Pressenævnet, artikler	2001	s. 5
Privatlivets fred	1994	s. 6
	1999	s. 5
Privatlivets fred, Facebook	2009	s. 18
Privatlivets fred, offentlige personer	2001	s. 15
	2002	s. 8
Privatlivets fred, private oplysninger	2003	s. 22
	2005	s. 22
Privatlivets fred, reality-tv	2002	s. 8
Radio- og tv-virksomhed, anmeldelse	1997	s. 14
Reality-tv, privatlivets fred	2002	s. 8
Redaktørskifte, anmeldelse	1995	s. 9
Redigering, debatindlæg	1993	s. 7
Redigeringsret	2000	s. 10
Redigeringsret, læserbreve	2000	s. 12
Redigeringsret, navn	1999	s. 8
Reklamer, forelæggelse	1997	s. 9
Religiøse tilhørsforhold	1993	s. 6
Retlig interesse, afdød	2002	s. 5
Retlig interesse, arbejdsgivere	2007	s. 19
Retlig interesse, fagforening	1999	s. 5
Retlig interesse, Forbrugerombudsmanden	1998	s. 8
Retlig interesse, grupperinger	1994	s. 6
Retlig interesse, ophørt forening	2002	s. 5
Retsplejelovent eller medieansvarslovent	1993	s. 6
Retsplejelovent, kompetence	1993	s. 6
Retsreportage	1999	s. 7
Retssag anlagt mod Pressenævnet	1999	s. 14
	2000	s. 13
Retssag mod Pressenævnet (U.2003.71H)	2002	s. 4
Retssag mod Pressenævnet (Østre Landsrets dom)	2001	s. 17
Rettelse, fast rubrik	1998	s. 5
Rettelse, fast rubrik, Danske Dagblades Forening	2010	s. 20
Rettelse, fast rubrik, Dansk Magasin Udgiverforening	2011	s. 21
Råbånd	2000	s. 11
Sagsbehandling	1995	s. 7
Samtykke, gyldigt	2009	s. 19
Samtykke, mediekoncern	2008	s. 19
Samtykke, skjult kamera	2008	s. 19
Samtykke, umyndig	2000	s. 9

Satire	2001	s. 14
Scandinavian Star-sagen, sprogbrug	2000	s. 5
Skjult kamera	1997	s. 11
	1999	s. 12
	2000	s. 9
Skjult kamera, anonymisering	1998	s. 8
Skjult kamera, forelæggelse	2005	s. 21
Skjult kamera, samtykke	2008	s. 19
Skjult kamera og mikrofon	1999	s. 12
	2000	s. 9
Skjult kamera og mikrofon, anonymisering	1997	s. 12
Skjult mikrofon	1997	s. 10
	2004	s. 21
Skjult mikrofon, retningslinjer	1997	s. 11
Skjult mikrofon, telefoninterview	2006	s. 19
Skjult mikrofon, telefonsamtale	2005	s. 21
”Somalier-sagen”, etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Sprogbrug, debatindlæg	2001	s. 17
Sprogbrug, Scandinavian Star-sagen	2000	s. 5
Straffedom, oplysning om tidligere	2003	s. 21
Straffeloven	2010	s. 22
Straffeloven, kompetence	1993	s. 5
Straffesag, genmæle	1997	s. 13
Straffesag, manglende offentliggørelse	1995	s. 6
	1996	s. 6
	1998	s. 14
Straffesager, god presseskik	1999	s. 7
Søgemaskiner	2009	s. 20
Telefonsamtaler, offentliggørelse	2005	s. 21
TV 3	1996	s. 7
TV 3, kompetence	1995	s. 7
Udenlandsk sendetilladelse	2011	s. 6
Umyndig, interview	2004	s. 21
Umyndig, samtykke	2000	s. 9
Økonomisk godtgørelse	2010	s. 22

BILAG

God presseskik

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik (medieansvarslovens § 34, stk. 1).

Pressenævnet afgør, om medierne har handlet i strid med god presseskik. Afgørelsen tager udgangspunkt i ”Vejledende regler for god presseskik”, som indgik i forslaget til medieansvarsloven fra 1991, men standarden ”god presseskik” følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk, og tager stilling til nye situationer, der opstår.

”Vejledende regler for god presseskik”

(Således som de blev formuleret af medieansvarsudvalget i betænkning nr. 1205/1990 og gengivet i bilag til lovforslaget af 1991 til medieansvarsloven).

Grundlæggende synspunkter

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med massemediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse. Under varetagelse af disse opgaver bør massemediernes anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på massemediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om massemediernes frie og uafhængige stilling. Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presseetiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod hans samvittighed eller overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof (tekst og billeder), som offentliggøres i den trykte presse, radio og fjernsyn samt i de øvrige massemedier.

Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige massemedier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom.

Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

Reglernes indhold

A. Korrekte meddelelser

1. Det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte.

2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B. Adfærd i strid med god presseskik

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.
2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrunder offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og gengivelse af billedmateriale skal der vises hensynsfuldhed og takt.
4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionel tekst. Tekst og billeder foranlediget af direkte eller indirekte merkantile interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Andres tillid må ikke misbruges. Der bør vises særligt hensyn over for personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser. Andres følelser, uvidenhed eller svigten-de herredømme bør ikke misbruges.

C. Retsreportage

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarrets – synspunkter.
En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Det bør undgås at nævne personers slægtsforhold, stilling, race, nationalitet, trosbekendelse eller organisationsforhold, medmindre dette direkte har med sagen at gøre.
5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.
6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.

7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke, hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget en ham tidligere overgået straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, han nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.

